

Občina

BELTINCI

Občinsko informativno glasilo • številka 5 • avgust 2000

PREGLED DOGODKOV • PREGLED DOGODKOV

Predstavitev aktivnosti šole, vrtca, turističnih društev ob dnevu Zenlje

Tradicionalni spominsko družinski maraton KK Beltinci, 4. 5. 2000

Srečanje pevskih zborov občine Beltinci, 6. 5. 2000

Kolesarska dirka po Sloveniji etapa Radenci Beltinci

Koncert irske pevke Shirlie Roden in flavtsistke Alenka Zupan

Otroci iz Gančan na proslavi ob dnevu državnosti

Dan državnosti

Bratonski pevci na proslavi ob dnevu državnosti

Dan odprtih vrat na OS Beltinci

DAN ODPRTIH VRAT NA OŠ BELTINCI, 9. 5. 2000

BESEDA UREDNICE

Smo sredi poletja, dopustov in počitnic. V času, ko nabiramo novih moči za nadaljnje aktivno delo. V teh spomladanskih in poletnih mesecih pa se v naši lokalni skupnosti ves čas kaj dogaja.

Po izidu zadnjega informativnega glasila smo praznovali in kresovali ob 1. maju, imeli srečanje pevskih zborov Občine Beltinci, se veselili ob raznih prireditvah od ciglarskih dnevnov, krum-plove noči, praznovanja Gančan, praznika državnosti do mnogih dogajanj v gasilstvu, krajevnih skupnostih. Praznovali smo 240 let župnije Beltinci, imeli birmo in že nekaj vaških prošenj. Prilik za delo in druženj je veliko.

Bodimo ljudje dobre volje, ki znajo za skupno dobro preseči in sprejeti drugačnost ter iti za dobrim. Verjamem, da občani naše občine to znamo.

S tem glasilom pred Vas polagamo utrip pomladi in začetka poletja. Z željo, da bi mesece praznovanja in vse lepo kar nas čaka zajeli še z več zadovoljstva.

O tem kaj boste doživeli pa pišite, da bodo vaši občani lahko brali in podoživljali.

Veliko sonca, toplih dni, dežja za pridelek, predvsem pa prijetnega branja.

Emilija KAVAŠ

ŽUPANOVA BESEDA

Za nami je že leto dni, odkar smo praznovali 80-letnico priključitve Prekmurja Sloveniji in svoj občinski praznik. V tem času smo marsikaj doživeli. V naši občini se lahko

veselimo nekaj novim pridobitvam.

Končali smo cesto Beltinci-Bistrica, raziskali vrtino v Beltincih in dobili toplo vodo, ki smo jo dali na analize. Drugo podobo dobiva vrtec Ižakovci in bo, upam, odprt 1. septembra. Dogradili smo športni center Dokležovje, novo preobleko dobiva grad v Beltincih, za prireditve smo usposobili dodatne tri sobe. Zgradili smo vodovod do Nemščaka ter pripravili vse potrebno za kanalizacijo. Dogovarjamo se za lokacijo čistilne naprave...

Za vas spoštovane občanke in občani, veliko pozornost dajemo tudi izboljšanju kakovosti pri zdravstveni oskrbi, pomoči na domu, socialnih uslugah, predšolskem varstvu, osnovnošolskem izobraževanju in vzgoji ter pri drugih organizacijah in ustanovah, ki delajo za dobro našega skupnega bivanja.

Naša prizadevanja in delo za vas bodo še boljša z vašimi pripombami, dobronamernimi kritikami in vzpodbudami.

Poslovanje občine je pregledalo tudi računsko sodišče, katerega predsednica je poudarila, da je naša občina v primerjavi z drugimi storila malo napak. Do teh je ob nastajanju občine prihajalo zaradi pomanjkanja navodil. Ker so bile napake manjše, do sankcij s strani računskega sodišča ni prišlo. Z naše strani je potrebno vsake napake v poslovanju občine nemudoma odpraviti, zato že uvajamo ukrepe, ki bodo privedli k boljšemu poslovanju občine. Tudi vsaka prekoračitev proračuna je bila potrebna v dobrobit razvoja naše občine in izpeljavo tekočih projektov. Prav zato jih je potrdil tudi občinski svet.

Občina si želi še naprej delati za vas in z vami. Vsako mnenje, vsak različen pogled je potreben za iskanje boljše skupne poti. Potrebno je iti čez vse nesporazume z veliko mero strpnosti in s spoštovanjem do sočloveka. Dinamičnost, ki se ustvarja ob soočanju mnenj in različnosti, naj pozitivno vpliva na sobivanje in iskanje naših razvojnih prednosti.

Želim vam lepo poletje in obilo počitka. Ob občinskem prazniku pa vam iskreno čestitam in vam želim čim več zavedanja, da le skupaj in vsak posameznik dodajamo kamenček k širini našega življenja v občini.

Jožef KAVAŠ, župan

TAKSA ZA OBREMENJEVANJE VODE

Republiška taksa za obremenjevanje vode se plačuje na podlagi Uredbe o taksi za obremenjevanje vode (Ur. list RS, št. 41/95), in sicer za komunalno, padavinsko in tehnološko odpadno vodo. Po navedeni uredbi je:

- odpadna voda tista voda, ki se po uporabi direktno ali po kanalizaciji odvaja v vode in je lahko komunalna odpadna voda, padavinska odpadna voda in tehnološka odpadna voda;
- komunalna odpadna voda je voda, ki nastaja v bivalnem okolju gospodinjstev zaradi rabe vode v sanitarnih prostorih, pri kuhanju, pranju in drugih gospodinjstvenih opravilih. Komunalna odpadna voda je tudi voda, ki nastaja v objektih v javni rabi ali pri kakršnikoli dejavnosti, če je po nastanku in sestavi podobna vodi po uporabi v gospodinjstvu;
- padavinska odpadna voda je voda, ki kot posledica meteornih padavin odteka iz utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih površin, direktno ali po kanalizaciji v vode v zemlji;
- tehnološko odpadna voda je voda, ki po uporabi v industriji, obrti ali obrti podobni gospodarski ali kmetijski dejavnosti vsebuje določene snovi (koline, kemikalije, ipd.)

Taksa za obremenjevanje vode se ne plačuje:

- za odpadno vodo, ki nastaja v kmetijstvu in se tudi uporablja v kmetijstvu na kmetijskih zemljiščih,
- za odpadno vodo, ki nastaja v vodnem prostoru pri odkopu naplavljenega rečnega gramoza in se uporablja samo za pranje gramoza,
- za odpadno vodo, ki nastaja pri opravljanju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ipd.

Za nas je zanimiva predvsem taksa za odvajanje komunalne odpadne vode, kajti taka odpadna voda pride v naši občini najbolj v poštev.

Zavezanec za plačilo takse za odvajanje komunalne odpadne vode je izvajalec javne službe (najpogostejša oblika je komunalno podjetje ali režijski obrat v okviru občinske uprave) odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode na območju lokalne skupnosti (občine), in sicer za komunalno odpadno vodo tistih uporabnikov, ki so priključeni na kanalizacijsko omrežje ali imajo greznice. Pri navedenem ni pomembno, ali so uporabniki priključeni na javni ali lastni vodovod.

Osnova za takso je seštevek enot obremenitve v koledarskem letu. Komunalno podjetje ali režijski obrat v okviru občinske uprave plačuje takso od seštevka enot obremenitve v koledarskem letu, doseženih z odvajanjem komunalne odpadne vode. Če se komunalna odpadna voda odvaja v kanalizacijo z javno čistilno napravo, se pri določanju enot obremenitve upošteva stopnja čiščenja čistilne naprave (čim bolj čista voda odteka iz čistilne naprave, tem manjša je taksa).

Če se komunalna odpadna voda odvaja v greznice, je seštevek enot obremenitve enak številu prebivalcev občine, ki niso priključeni na kanalizacijo (taksa za take odpadne vode je veliko višja od takse za odpadne vode, ki jih očistimo s čistilno napravo).

Iz napisanega torej sledi, da takso za komunalno odpadno vodo plačujejo komunalnemu podjetju ali režijskemu obratu vsi tisti uporabniki (brez izjeme), ki so priključeni na kanalizacijsko omrežje ali imajo greznice. Vsebine greznic ni dovoljeno razliviati po kmetijskih površinah, kaj šele, da bi bilo to opravičilo za neplačevanje takse. Taksa je prihodek republiškega proračuna in ima status davka in je izterljiva na način, kot se izterjujejo obveznosti do republiškega proračuna.

Pomembno določilo uredbe pa je, da lahko tisti, ki takso pobira, zaprosi za oprostitev plačila takse v republiški proračun, če dokaže, da bo takso porabil za izvedbo investicij, s katerimi se zmanjšuje obremenjevanje vode. V nasprotnem primeru se taksa plača v republiški proračun in je za občino izgubljena.

V Občini Beltinci plačujejo takso za obremenjevanje vode le krajanje Beltinca in to skupaj s kanalščino. Osnova za obračun je količina porabljene vode, ki se odčita z vodomermom. Trenutno znaša kanalščina 34,80 SIT/m³ porabljene vode, taksa pa 38,90 SIT/m³ porabljene vode. Končna cena kanalščine je še povečana z 8 %-nim DDV.

Potreba po čimprejšnji uvedbi takse v ostalih krajevnih skupnostih v Občini Beltinci izhaja iz naslednjih dveh dejstev in to:

- v Občini Beltinci bomo v letu 2001 začeli z izgradnjo centralne čistilne naprave in kanalizacijskega omrežja v ostalih krajevnih skupnostih. Sredstva, zbrana z taksami, bomo direktno vlagali v izgradnjo komunalne infrastrukture;

- izgradnjo komunalne infrastrukture bomo financirali s sredstvi uporabnikov, občine in države. Pogoj za pridobitev proračunskih sredstev Republike Slovenije je (javni razpis za zbiranje predlogov za izdelavo programa sofinanciranja izgradnje objektov in naprav obveznih lokalnih javnih služb iz proračuna Republike Slovenije za leto 2000 - Ur. list RS, št. 59, z dne 30. 06. 2000) med drugim tudi dokazilo, da v naši občini pobiramo takso za obremenjevanje vode.

Tako se bo taksa v KS Beltinci pobirala enako kot dosedaj, pri vseh ostalih uporabnikih (ki niso priključeni na kanalizacijo), ki nimajo števec za vodo pa se bo taksa pobirala v višini zneska za enoto obremenitve voda za leto 2000 in ga je vlada Republike Slovenije določila s Sklepom o določitvi zneska za enoto obremenitve voda za leto 2000 (Ur. list Rs, št. 110/99) v višini 3.600 SIT na prebivalca in se vsako leto spremeni. Za občane, ki imajo montirane števce za vodo in niso priključeni na kanalizacijo pa znaša taksa okoli 65 SIT m³ porabljene vode.

Janez SENICA

OBVESTILO

V skladu z Odlokom o komunalnih taksah v Občini Beltinci (Ur. list RS, št. 3/2000) se bodo na terenu ugotavljali in preverjali določeni podatki za odmero in pobiranje komunalne takse.

Zato prosimo vse taksne zavezanke, da pristojnim službam Uprave Občine Beltinci omogočijo in dopustijo, da pridobijo podatke, potrebne za odmero te takse.

Komunalne takse so predpisane:

- za uporabo javnih površin,
- za reklamne objekte,
- za igralna sredstva in glasbene avtomate.

Taksni zavezanci za plačilo komunalne takse so pravne ali fizične osebe, ki uporabljajo predmete ali storitve, za katere so uvedene komunalne takse.

V občinskem informativnem glasilu št. 4 je bil objavljen celotem tekst Odloka o komunalnih taksah v Občini Beltinci.

V tem odloku je razvidna vrsta in višina komunalnih taks za posamezne predmete in storitve.

Jožef KAVAŠ, župan

DEJAVNOSTI OŠ BELTINCI APRILA, MAJA IN JUNIJA

Vse dejavnosti šole so bile v tem obdobju na višku.

Pri pouku so učenci in učitelji zaozkožali celoletno delo, zato je delo postajalo vedno bolj napeto. Tako eni kot drugi so poskušali celoletno učno-vzgojno delo pripeljati k čimbolj uspešnemu koncu. Vsem učencem, ki so uspešno zaključili razred, iskreno čestitam.

Zelo napeto in naporno pa je bilo tudi na vseh področjih interesnih dejavnosti.

V 3. b razredu so pripravili delavnice skupaj s starši na temo »Športne igre«, v katerih je sodeloval tudi pedagog. V četrtem razredu so razredniki, pedagog in socialna delavka s starši izvedli delavnice na temo »Čas odrasčanja«.

Razredniki prvega in drugega razreda so junija staršem predstavili opisne ocene, učenci pa so jim ob tej priložnosti pripravili lep kulturni program.

prejeli številne zahvale, knjižne nagrade, učenka, ki pa je zasedla 1. mesto na literarnem natečaju »S STAREJŠIMI NA POTI« si je prislužila za nagrado potovanje v Rim.

Dramska skupina OŠ BELTINCI se je z dramsko igro Lahko noč, hudoba predstavila trikrat na šoli, gostovale pa je tudi na OŠ Turnišče ter ob materinskem dnevu v Ižakovcih in Bratoncih.

Učenci so tekmovali tudi za Cankarjevo priznanje 19 učencev je osvojilo **bronasta Cankarjevo priznanje**, 3 učenke pa so osvojile **srebrno Cankarjevo priznanje**.

Sodelovali smo tudi na tekmovanju iz nemškega jezika. 12 učencev – osmošolcev je tekmovalo na ŠOLSKEM TEKMOVANJU, pet učencev se je uvrstilo na DRŽAVNO TEKMOVANJE, 4 učenke so osvojile **bronasto priznanje**, en učenec pa je osvojil **srebrno priznanje**.

V letošnjem šolskem letu je potekalo tudi tekmovanje za nemško bralno značko, kjer so tekmovali učenci od 5. do 8. razreda. Tekmovanje je bilo množično, saj je tekmovalo 52 učencev.

Tekmovanje za angleško bralno značko je bilo tudi zelo uspešno. Priznanje in bralno značko »EPI READING BADGE 2000« je osvojilo 50 učencev.

Najvišje število točk in s tem tudi knjižno nagrado je osvojilo 19 učencev.

Učenci so bili vključeni tudi v tekmovanje iz zgodovine. Na šolskem tekmovanju je sodelovalo 43 učencev, bronasto priznanje je osvojilo 17 tekmovalcev. Na regijskem tekmovanju je sodelovalo 5 učenk, srebrno priznanje so osvojile 3 učenke, na državno tekmovanje pa se je uvrstila 1 učenka.

NARAVOSLOVNO - MATEMATIČNO PODROČJE

Na šolskem tekmovanju iz kemije je 7 učencev osvojilo bronasto Preglovo pri-

Učenci podružnice Melinci so sodelovali v tekmovanju iz matematike Računanje je igra, v Cici veseli šoli, športni znački, Zlati sonček. Izvedli pa so tudi projekt »Knjigabube založbe Epta. Vsi so dobili priznanja.

nosti. Vse aktivnosti so prešle v sklepno fazo in marsikdaj je bilo »zelo vroče«.

V skrbi, da ne bi kaj in koga izpu-stili, bom naštel nekatere dejavnosti, ki so se v tem času zaključile.

Na **RAZREDNI STOPNJI** so vsi učenci od prvega do četrtega razreda tekmovali v znanju iz matematike z naslovom Računanje je igra. Vsi tekmovalci so si prislužili priponke, najuspešnejši pa posebna priznanja. Učenci od drugega do četrtega razreda so tekmovali v tudi evropskem matematičnem tekmovanju »Kenguru«.

Učenci prvega, drugega in tretjega razreda, vseh je bilo 215, so uspešno tekmovali v znanju v Cici veseli šoli in si prislužili posebne pohvale.

Vsi učenci prvega in drugega razreda so aktivno sodelovali v športnih aktivnostih za športno značko »Zlati sonček«. Učenci prvega razreda so prejeli malo, učenci drugega razreda pa veliko zlato kolajno. V maju so učenci tretjega razreda opravljali kolesarski izpit. Pri tem so bili vsi uspešni, za kar njim in mentorjem čestitamo. Pri tem so sodelovali tudi mladi prometniki in delavci policije.

Dejavnosti na **PREDMETNI STOPNJI** so se odvijale po področjih. Ker je dosežkov teh dejavnosti v šolskem letu 1999/2000 zelo veliko, jih bomo podrobneje predstavili v posebni brošuri, ki jo bomo izdali v šoli meseca septembra pod naslovom »KDO?, KJE?, KAKO?«.

Zato pa zdaj le na kratko o sodelovanju učencev po posameznih področjih:

JEZIKOVNO - KULTURNO PODROČJE

V tem šolskem letu je bilo sodelovanje učencev na tem področju zelo uspešno. Sodelovali so na raznih natečajih in

Sprejem mladih kemikov na OŠ Beltinci, 5. maj 2000

znanje. V tem šolskem letu smo bili učitelji in učenci osemletke Beltinci organizatorji REGIJSKEGA TEKMOVANJA IZ KEMIJE, ki se ga je udeležilo 123 tekmovalcev. Na tem tekmovanju je sodelovalo tudi pet naših učencev. Osvojili so **srebrna Preglova priznanja**. Vseh pet učencev pa se je uvrstilo na državno tekmovanje iz kemije.

Tekmovali smo tudi v znanju iz matematike. Na šolskem tekmovanju je **bronasto Vegovo priznanje** osvojilo 31 učencev. Na regijske tekmovanje se je uvrstilo 12 učencev. **Srebrna Vegova priznanja** je osvojilo 5 učencev, dve učenki pa sta prejeli tudi nagrado za osvojeno 3. mesto.

Učenci se radi izkažejo tudi v znanju iz fizike. Tekmovalo je 50 učencev iz sedmih in osmih razredov. 18 učencev je prejelo bronasto Štefanovo priznanje, 8 učencev se je udeležilo področnega tekmovanja, kjer sta dva učenca dosegla **srebrno Štefanovo priznanje**.

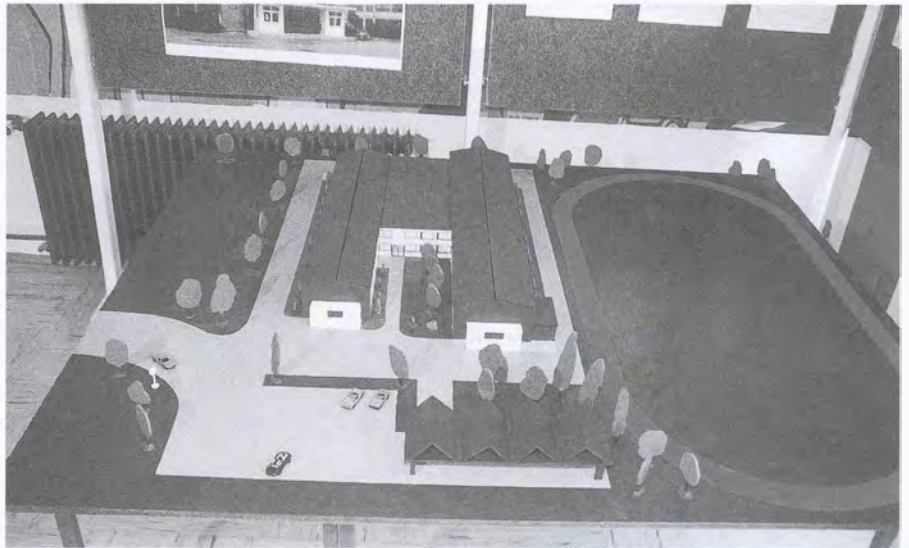
Člani BIOLOŠKO-EKOLOŠKEGA KROŽKA so v preteklem šolskem letu pristopili k izvedbi projekta, katerega nosilec je bil Pomurski ekološki center (PEC) na temo **Pomurje brez divjih odlagališč**. V okviru projekta smo uspeli popisati obstoječa divja odlagališča na področju občine, jih fotografirati in evidentirati. Za opisano delo smo letos dobili **priznanje**, ki nam ga je podelil PEC in SEG.

Zelo aktivni smo na področju zbiranja starih baterij, katerega idejni pobudnik smo bili prav mi v šol. letu 1996/97 ob podpori PEC-a in SEG-a ter v sodelovanju s Komunalo Saubermacher. Za to delo smo bili letos ob 10-letnici Komunale Saubermacher **po-hvaljeni in nagrajeni**. Dve naši učenki sta zastopali šolo v TEKMOVA-

NJU LOČENEGA ZBIRANJA ODPADKOV, kjer sta zasedli **1. mesto** in dobili lepe nagrade.

Učenci osmošolci so izvajali projekt **Strupeno-zdravilne rastline**, ki ga je razpisala OŠ Gorje.

Na šoli deluje že šesto leto meteorološki krožek. Učenci zapisujejo dnevno najnižjo in najvišjo temperaturo, merijo količino padavin in ugotavljajo oblačnost. Podatke preračunajo in narišejo klimograme za posamezno leto. Letos so izdelali klimogram za obdobje 1995-99.

Maketa šolske stavbe z okolico

UMETNIŠKO PODROČJE

Zelo aktiven na tem področju je pevski zbor in folklorna skupina. Pevski zbor je sodeloval na OBČINSKI REViji v Beltincih, MEDOBČINSKI REViji v Murski Soboti in REGIJSKI REViji v Ljutomeru. Zbor se je udeležil **državnega tekmovanja v Zagorju, kjer je osvojil bronasto kolajno**.

Folklorna skupina je v tem šolskem letu štela **90 članov** – to so bili učenci

od 2. do 8. razreda. Razdeljeni so v tri skupine. Skupine so opravile 18 nastopov. Našteli bomo le najpomembnejše: območna revija v Beltincih, medobmočna revija v Apačah, **državna revija v Rogaški Slatini, festival »Roka v roki« na Madžarskem**. Konec julija pa jih čaka mnogo nalog pri izvedbi 30. folklornega festivala.

Tudi učenci pri likovnem krožku so zelo ustvarjalni. Sodelovali so na državnem razpisu »PROMET – HITROST – UBIJA« in »EVROPA – CVETJE –

MLADOST«. Ustvarili so tudi veliko praktičnih izdelkov, ki so jih prodajali ob DNEVU ODPRTIH VRAT.

ŠPORTNO PODROČJE

Učenci naše šole so zelo aktivni na športnem področju: pri atletiki, nogometu in odbojki. Sodelovali so na občinskih, medobčinskih, področnih tekmovanjih in dosegli zelo dobre rezultate. Na področju atletike se je en učenec udeležil finala **državnega prvenstva** za posameznike in dosegel **5. mesto v skoku v daljino**. Finala **državnega prvenstva v nogometu za OŠ** se je udeležila ekipa naše šole – dosegli so velik uspeh, in sicer dosegli **4. mesto v državi**. Tudi v odbojki so bili doseženi dobri rezultati. **Četrtna državnega prvenstva** se je udeležilo 10 dečkov – dosegli so **3. mesto**.

OSTALA PODROČJA

Naši učenci tudi zelo radi šahirajo in se seveda udeležujejo vseh šahovskih tekmovanj na raznih nivojih kot posamezniki in ekipno. Dosegli so tudi nekaj zelo dobrih rezultatov, saj se jih je kar nekaj uvrstilo na **državno prvenstvo**. **Ekipno so deklice do 15 let dosegle 7. mesto v državi**.

Učenci 6. razreda so bili vključeni v **tehnični krožek**. Večino dela pri tehničnem krožku je bilo namenjeno izdelavi **makete šolske stavbe z okolico**. Maketa šolske stavbe v merilu 1 : 100 je v celoti izdelana. S pomočjo računalniškega programa CIFICAD so učenci izrisali tudi pripadajoče tehniške risbe in načrte. *Maketa je na ogled na galeriji OŠ Beltinci.*

Učenci naše šole so se udeležili tudi nekaj tekmovanj na področju računalništva in tam dosegli spodbudne rezultate.

Na regijskem tekmovanju iz urejanja besedil z **Word** je učenka dosegla **2. mesto**, iz programiranja v **programskem jeziku LOGO** smo dosegli **dve 3. mesti**, iz programiranja v **programskem jeziku Pascal** pa smo osvojili **dve 1. mesti**.

Udeležili so se tudi **sklepne prireditve iz znanja računalništva v Ljubljani**. Tam so dosegli 6., 12., in 17. mesto.

Imamo pa tudi gospodinjski krožek, ki ga učenci zelo radi obiskujejo. Gospodinjski krožek so obiskovali učenci 6., 7. in 8. razreda. V 6. in 7. razredu so pletli in šivali gobeline. Ob koncu šolskega leta so pripravili **razstavo** teh izdelkov.

Z osmošolci so spoznavali tehnologijo kuharske predelave živil in vplive, ki kvarijo surova in kuhana živila ter pomen dobrega recepta, kvaliteto in samo pripravo hrane.

Učenci naše šole pa so se udeležili tudi medobčinskega tekmovanja »KAJ

VEŠ O PROMETU« v kategoriji KOLO in KOLO Z MOTORJEM. En učenec je v kategoriji KOLO Z MOTORJEM zasedel 5. mesto. Ekipa učencev naše šole se je udeležila tudi regijskega tekmovanja na tehničnem področju – sodelovali so z raketami »S3 nacional« in dosegli eno 1. mesto in eno 3. mesto.

Tudi v letošnjem šolskem letu smo organizirali »šolo v naravi« za učence 6. razredov v času od 24. 6. 2000 do 1. 7. 2000 v Dolenjskih Toplicah in za učence 3. razredov v času od 28. 8. 2000 do 2. 9. 2000 v Ankaranu.

Na osnovni šoli Beltinci smo v petek, 9. maja, na široko ODPRLI VRATA, da bi predstavili rezultate svojega dela vsem in vsakomur v naši občini. Dopoldne smo svoje spretnosti pokazali v delavnicah: plesni, frizerski, likov-

ni, izdelovanju rož iz papirja, izdelovanju herbarija, pletenju zappestnic.

Pod spretnimi prsti so nastali številni izdelki, ki so jih učenci ponujali obiskovalcem. Istočasno so druge skupine pripravljale razstavo izdelkov, priznanj, nagrad, projektnih nalog, uspehov, doseženih v šol. letu 1999/2000. Pestro in bogato oblikovano razstavo si je bilo možno ogledati dva dni (petek, sobota). Zvečer smo lahko prisluhnili kvalitetnemu koncertu pevskih zborov in krajšemu recitalu ljubezenske poezije učenca – petošolca.

Šolski dnevi so hitro minevali. Iz dneva v dan smo bili bližje koncu šolskega leta, ki smo ga vsi tako težko pričakovali. Učenci so dobili plačilo za svoje celoletno delo. Vsem želimo veselo počitnice!

Irena DOMINKO,
pomočnica v.d. ravnateljca

SLOVO OD ŠOLE

Prišel je dan slovesa, dan, ko se bomo poslovili od te šole, prijateljev in tudi od Vas, draga razredničarka. Vas, ki ste nam vedno stali ob strani, nas vzpodbujali in nam vlivali samozavest.

01.09.1996 ste nas kot petošolčke z veseljem sprejeli. Bili ste nam kot druga mati, ki nas je vodila skozi stotine ovir, težav in problemov, ki smo jih z Vašo pomočjo prebrodili. Dajali ste nam upanje, nasvete in nas vzpodbujali, kako priti do tistega, kar si zares želimo. Pred nami je nova pot. Neznana pot, ki ima veliko križišč, v katerih se bomo morali znajti sami. Do sedaj ste nam pomagali Vi, da smo se odločili iti po pravi poti, poti, ki pelje k sreči. Zdaj ostajamo sami. Odšli bomo vsak po svoje, vendar se bomo vedno spominjali Vas, Vaših

besed in nasvetov. Velikokrat ste bili bolj optimistični, kot smo bili mi. V teh štirih letih smo si pridobili veliko znanja, veliko življenjske resnice, od Vas pa smo bili deležni veliko ljubezni, prijateljstva in prijaznosti. Za vedno boste v nas zapisani z velikimi črkami, ki jih ne bo

izbrisal noben vihar, ne bo zalila nobena poplava. Iskreno se Vam zahvaljujemo za to dobroto, znanje in predvsem za ljubezen. Hvala Vam tudi za potrpežljivost in strpnost. In danes, 14.06.2000, stojimo pred Vami ter se poslavljamo v upanju, da nam oprostite vse napake, ki smo jih storili največkrat nehote. Prosim Vas, da se z nami spominjate naše vate in nas ohranite v lepem spominu. Najlepše se vam zahvaljujemo za vse, kar ste storili za nas. Če bi hoteli naštetih vse, bi bil verjetno ta dan prekratek. Vsak od nas Vas bo za vedno nosil v lepem spominu in v naših srcih bo vedno ostajal košček, na katerem bo zapisano Vaše ime.

Hvala Vam!

ODLIČNI UČENCI V ŠOLSLEM LETU 1999-2000

OSNOVNA ŠOLA BELTINCI

8. a- razred

Tjaša RAJH – Ižakovci 43

odlična vseh osem let, dosegla izjemne dosežke pri matematiki, biologiji, slovenskem jeziku, angleščini, fiziki in kemiji. Dobila BRONASTO priznanje iz kemije, fizike, slovenskega jezika in matematike; srebrno priznanje iz kemije in slovenskega jezika.

Ksenija HORVAT - Beltinci, Kocljevo naselje 3

odlična vseh osem let, prejela bronasto priznanje iz kemije, fizike, slovenskega jezika, dosegla rezultate pri angleščini in kemiji, na športnem in kulturnem področju ter pri pevskem zboru.

Dobila bronasto priznanje iz slovenskega jezika in fizike.

8. b-razred

Anja HORVAT, Beltinci

Odlična vseh osem let. Osvojeno srebrno Cankarjevo priznanje na literarnem področju. Dosegla bronasto priznanje na zgodovinskem področju.

Saša KOLARIČ, Beltinci, Partizanska 15

Odlična vseh osem let.

Jernej KOŠTRIC, Gregorčičeva 3/a, Beltinci

Odličen v 8. razredu. Dosegel uspehe na športnem področju in pri nemškem jeziku.

8. d-razred

Jernej KOREN, Gubčeva 10, Beltinci

Odličen vseh osem let, pohvala na likovnem področju.

Barbara PLOHL, Lipa 158

Odlična vseh osem let, priznanje pri atletiki, rokometu. Bronasto priznanje iz nemščine.

Anita BAŠA, Ižakovci 146/a

Odlična v 8. razredu, pohvala pri atletiki.

Tadeja SRAKA, Lipovci 208

Odlična v 8. razredu. Pohvala na športnem področju iz atletike.

OSNOVNA ŠOLA BAKOVCI

Boštjan HAMLER, Trate 28,

Dokležovje

Odličen vseh osem let. Dosegel naslednje uspehe: 2. mesto na regijskem tekmovanju v šahu, dobil srebrno Cankarjevo priznanje, srebrno Štefanovo priznanje, srebrno priznanje iz znanja zgodovine, srebrno Preglovo priznanje, zlato Vegovo priznanje, bronasto priznanje iz Vesele šole. Uspešno sodeloval v EKO kvizu ter na področju ekologije. 8. mesto na regijskem tekmovanju iz računalništva. Osvojil bralno značko vseh osem let ter bralno značko pri nemškem jeziku. Uspešno opravil seminarske naloge, aktivno sodeloval in vodil proslave, uspešno vodil skupnost učencev šole in velja na OŠ Bakovci za najuspešnejšega učenca v tem šolskem letu.

Mihaela BANFI, Ob Naklu 9,

Dokležovje

Odlična vseh osem let. Dobila Cankarjevo priznanje, osvojila bralno značko – vseh osem let. Sodelovala na kulturnih prireditvah in EKO kvizu.

Sabina JERIČ, Gramozna 2,

Dokležovje

Odlična vseh osem let, osvojila vseh osem let bralno značko in dobila pohvalo za uspešno pomoč sošolcem.

Petra ERDELJI, Letališka 10,

Dokležovje

Odlična v 8. razredu. Osvojila vseh osem let bralno značko ter bralno značko pri nemškem jeziku.

Alenka GJURAN, Glavna 94,

Dokležovje

Odlična vseh osem let. Osvojila bronasto Cankarjevo priznanje, bronasto Vegovo priznanje, bronasto Štefanovo priznanje, bronasto Preglovo priznanje. Osvojila je tudi vseh osem let bralno značko in bralno značko pri nemškem jeziku.

Sprejem odličnih učencev OŠ Beltinci in OŠ Bakovci pri županu občine Beltinci

Gregor GJEREK – Kajuhova 5, Beltinci

odličen vseh osem let, za dosežke pri računalništvu – srebrno priznanje pri angleščini in matematiki.

Janja ZVER, Ižakovci 69/a

odlična vseh osem let, dosežki na športnem področju, pri angleščini, matematiki, zgodovini in likovnem področju. Bronasto priznanje iz matematike, slovenskega jezika in zgodovine.

Janja VIRC, Vezna 12, Beltinci

odlična vseh osem let, dosežki pri angleščini, matematiki, pri likovnem krožku. Bronasto priznanje iz matematike, fizike, slovenskega jezika in sodelovanje pri pevskem zboru.

Eva TRATNJEK, Ižakovci 45

odlična vseh osem let, dosežki pri angleščini, biologiji, matematiki, slovenskem jeziku in pri likovnem krožku.

Matej JEREBIČ, Ižakovci 172

Odličen v 8. razredu. Izjemni dosežki na regijskih in državnih tekmovanjih, bronasto in srebrno priznanje na kemijskem področju. Bronasto priznanje na zgodovinskem tekmovanju. Dosežki na športnem področju in pri nemškem jeziku.

Leonida BALAŽIČ, Bratonci 8/a

Odlična v 8. razredu.

Jasmina MESARIČ, Bratonci 65/a

Odlična v 8. razredu in opravila uspešno delo na področju kemije.

8. c- razred

13. Romana JENEŠ, Bratonci 41/A

Odlična vseh osem let. Dosegla bronasto priznanje iz fizike in srebrno priznanje iz slovenskega jezika.

Janja REŽONJA, Ižakovci 90/a

Odlična vseh osem let. Dosegla bronasto priznanje iz slovenskega jezika, fizike in nemščine.

Zaprla so se vrata in poti nazaj več ni. Zaklenila so se, toda ključa nimam. Prehodila sem eno izmed sob v gradu mojega življenja. Bila je velika in imela je mnogo svetlih kotov, pa tudi tistih prašnih in temačnih ni manjkalo. V tej sobi sem doživela mnogo lepih trenutkov, saj je bila to soba osnovnošolskih dni.

Ko sem vstopila v to sobo, sem najprej spoznala prijatelje. Vsak dan smo se bolj in bolj navezovali drug na drugega. Postali smo iskreni in veliki prijatelji. Toda vedno ni bilo vse lepo in prav. Prihajali so trenutki, v katerih smo se borili zoper nesrečo in strah. Imeli smo učinkovito orožje – prijateljstvo. Vedno smo skupaj zmagali nad slabim in tako so časi sreče pogosto kakor drobne dežne kaplje padali na naš skupni travnik življenja.

Z leti smo postajali vse večji in zrejši. Postajali smo odgovornejši in vedno večkrat smo se morali sami odločiti, na čigavo stran bomo stopili in koga bomo zavrnili. Sami smo morali začeti presojeti, kaj je dobro in kaj slabo. Sčasoma smo uvideli, da življenje ni le ravna pot, posuta s cveticami.

Sedaj, ko gledam nazaj in se spominam pred mano vrstijo kakor žive slike, sedaj se sprašujem: »Ali sem vse storila prav?« Vem, da preteklosti ni vredno obžalovati, saj svojih dejanj ne moreš spremeniti. Vem pa tudi, da prihodnosti ne moreš načrtovati, saj življe-

nje tega ne dopušča. Vedno znova si samo izbira poti in ne moreš ga usmeriti drugam, čeprav bi to srčno rad. Življenje je neprizanesljivo in mnogokrat te prijetno, pa tudi neprijetno preseneti. Na prihodnost se torej ne morem pripraviti in je ne določati, preteklosti pa ne morem spreminjati. Sedaj mi ostane le še ena pot: SEDANJOST.

Uvidela sem, da lahko preživim le, če bom živela za vsak trenutek posebej, kajti ljudje, ki preteklost obžalujejo, se mnogokrat pokončajo. Enaka usoda pa doleti tudi tiste, ki si prihodnost hočejo določiti in jim ne uspe. Življenje moraš zajemati z veliko žlico in ga uživati v največji meri. Tako boš užival vsa leta, dokler boš živel in ne bo ti žal ničesar, če se ne boš oziral nazaj.

Bil je najlepši mesec v letu. Bil je mesec, ko so cvetele vrtnice in je prijetno dišal jasmín. Bil je mesec junij, ko smo se za vedno poslovili od osnovnošolskih klopi. Takrat so se zaprla velika vrata in sedaj stojim na hodniku, pred mano pa so nova, še večja vrata in na njih piše: srednja šola. Odprla se bodo v jesen, ko bo počasi rumenelo listje in bo grozdje zrelo za trgatve. Takrat bom prestopila prag nove šole. V najmanjšem in najtemnejšem kotu se v meni skriva strah. Tako majhen je, da ga mnogokrat ne opazim, toda včasih me pošteno zbode. Takrat zaprem oči in ne mislim na prihodnost. Strah se

počasi umika in zopet me prevzame veselje, da lahko živim, kajti vem, da je življenje dragocena dobrina, in če jo enkrat izgubim, je več ne bom dobila nazaj. Naše življenje pa je podobno tudi roži, in če rože ne okopavaš in je ne zalivaš, potem uvene. Tudi življenje umre, če ga ne spoštuješ.

Mihaela BANFI, 8.a OŠ Bakovci

Resnična pesem

*Na svetu mnogo je laži
in človeka ni,
ki ustavil bi ta svet
in odprl sreče cvet.
Zakaj obstaja sreča,
če vsepovsod vlada le nesreča?*

*Vsepovsod so ljudje prelepi,
ki hočejo ves svet objeti.
Na zunaj so dobri in prijetni,
v duši pa lažnivi in nikoli srečni.
Zakaj ne združimo moči
in premagamo vse laži?*

*Iskrenih prijateljev več ni,
ni dobrih ljudi.
Bodo ljudje še dolgo v sovraštvu živel
in po tujih dobrinah hrepeneli?*

Mihaela BANFI, 8.a OŠ Bakovci

UTRINKI NAŠIH MLADIH IZ VEČNEGA MESTA RIM

Življenje je kot potovanje na obalo večnega življenja. Da bi si ta cilj lažje predstavljali, smo romali v Rim, kjer smo ob velikih bazilikah in svetiščih doživeli molitev in si pridobili nekaj znanja iz zgodovine. Na romanju sem si posebej zapomnil baziliko sv. Petra, ker je največja in tam mašuje naš papež.

Boštjan, 18 let

Romanje nas mladih iz turniške in beltinške župnije je bil del naše večne poti k obnavljanju svete vere. To romanje je bilo na svojevrstni način duhovno, poučno in hkrati zabavno, pestro. Srečali smo se z arhitekturo umetnostjo prvih kristjanov, kateri so v moč vere verovali globoko pod zemljo v skrivnostnih katakombah. Vrhunec srečanja pa je bilo doživetje v cerkvi sv. Petra in z vsemi, ki so romali v večno mesto Rim. A vseeno povem vam, bilo je doživetje, ki se ga ne da opisati z besedami, marveč s samim srečanjem s središčem vseh kristjanov.

Bojan ZADRAVEC, 17 let

Skrivnost Rima smo v odlični družbi odkrivali en teden, kljub malim nesporazumom smo se imeli lepo in upava, da nama bo to petdnevno potovanje v Rim ostalo še v dolgem in lepem spominu.

Samo, 17 let, Maja, 17 let

Veličastno kot steber, mogočno kot srce, čudovito kot raj, ... to je mesto Rim.

Tadeja, 16 let

V začetku se nama je Rim zdel umazan in zapuščen. Ko pa sva na nočni vožnji videla lepo osvetljene znamenitosti, se nama je zazdel kot čudovito mesto s prekrasno arhitekturno in kiparsko zapuščino. Ni pa vse v umetnosti, saj je Rim znano mesto, predvsem po duhu in veri. Tako sva se tam tudi midva bolj poglobila v veri, kajti pokesala sva se za vse in molila še za naprej, ko sva po kolenih hodila po svetih stopnicah.

Sonja BALIGAČ, 16 let, Miha MAUČEC, 16 let

Lahko rečem, da je vsak izmed nas doživel nekaj, kar se da zelo težko opisati. Tako smo se tudi duhovno zelo obogatili, saj smo vsak dan imeli sv. mašo. Bili smo tudi na radiu Vatikan, kjer smo lahko s ponosom poročali, kdo smo, od kod prihajamo... Pristrčno nas je sprejel tudi gospod Jože Tivadar, sekretar na slovenskem veleposlanstvu. Predstavil nam je vlogo veleposlanstva.

Beno Ž., 25 let

*»Kolikokrat bo še treba oditi
in za vselej pustiti ob
cesti drobec srca?« (I. Minatti)*

Rim je težko opisati z besedami, zato smo ga pa imeli priložnost doživeti. Bilo je enkratno in nepozabljivo. V nas je pustil prijetne spomine, ki ne bodo nikoli utonili v pozabo. Pa tudi upanje, da se še kdaj vrnemo tja, živi v nas vseh.

Mateja (Turnišče)

VKLJUČEVANJE STARŠEV V ŽIVLJENJE VRTCA »SONČEK« DOKLEŽOVJE

Vsestransko razvijanje otrokove osebnosti, skrb za srečno in brezskrbno otroštvo, spodbujanje njegove ustvarjalnosti, interesov in sposobnosti ter celotno pripravo na življenje in delo v naši skupnosti so cilji, ki si jih želimo uresničevati tako v družini kakor tudi v vrtcu Sonček Dokležovje. Za uresničevanje le-teh pa je potrebno nenehno sodelovanje in dopolnjevanje pri vzgoji - tako v družini kakor tudi v vrtcu.

Za uspešno izvajanje programa je potrebno zagotoviti optimalne pogoje življenja. Samo dobri pogoji, odlični medsebojni odnosi in kvalitetni progra-

valnem procesu in pomagati pri razvijanju učnih izkušenj za svoje otroke, so nas v naši enoti spodbudili k drugačnemu razmišljanju. Vključevanje staršev v življenje vrtca je eden od osnovnih temeljev metodologije Korak za korakom, po kateri delamo v naši enoti, saj ima družina največji vpliv na svoje otroke.

Prav zato smo želeli staršem v enoti »Sonček« Dokležovje dati čim večjo možnost, da se po lastnih željah, interesih vključujejo v različne vzgojne dejavnosti. Staršem smo preko različnih aktivnosti omogočali, da so začutili po-

Za dobro sporazumevanje in tesnejše stike omogočamo našim družinam v enoti, da se aktivno vključujejo in posegajo v prostor, ki jim je namenjen - soba za starše. Staršem nudimo izposojno strokovno literaturo in igrače za otroke, ki si jih izposodijo za vikend. Soba je namenjena tudi za srečanja družin med seboj, za individualne pogovore z vzgojiteljicami ali družinami med seboj. Z vključevanjem staršev - družine v dopoldanske dejavnosti (predstavitve poklica, hobija, predstavitev vlog in življenja družinskih članov) imajo korist otroci, starši in strokovni delavci enote. Ob zelo pestrem sodelovanju in vključevanju v dejavnosti razvijamo večji občutek pripadnosti. Z vabilom na oglašnih panojih za starše se naši starši prostovoljno vključujejo v različne dejavnosti, s katerimi otrokom obogatijo igre in srečanja.

Praznovanja rojstnih dni in različnih praznikov imajo v naši enoti velik pomen. V vsa praznovanja se starši, bratje, sestre in stari starši vključujejo v velikem številu. Zabave ob praznovanju rojstnih dni potekajo ob povabilu staršev na domu, velikokrat pa se skupnih zabav in praznovanj rojstnih dni otrok v vrtcu udeleži vsaj eden od staršev otroka slavljenca. K ostalim praznovanjem pomembnih praznikov povabimo celotno družino.

Ob veselim pričakovanju pusta so se letos starši vključili že pri pripravi: šivanju pustnih kostumov in oblačil, krasitvi prostorov vrtca, pripravi pustnih krofov, predstavili so poklic frizerke, ličenje obraznih mask. Največje skupno doživetje za vse nas je bilo na pustni torek, ob rajanju in pustni povorki, ki pelje male maskare po naši vasi.

V mesecu marcu ne pozabimo na praznovanje družine. Z očeti in otroki smo mamicam pripravili presenečenje z obdaritvijo in skupno zabavo.

Božično-novoletni prazniki so bili letos za naše otroke pravo presenečenje in doživetje. Starši otrok iz starejše skupine so letos prvič pripravili lutkovno prestavo Sneženi mož. Starši otrok mlajše skupine so z večernim programom preko CATV Dokležovja pripravili in sodelovali pri pripovedovanju pravljic za lahko noč. Z oddajo »PRAVLJICA ZA LAHKO NOČ« so teden pred božično-novoletnimi prazniki otroke bogatili in jim krajšali družinske

Družinski izlet s kolesi v Rakičan

mi omogočajo pozitivni učinek. Dejstvo je, da je vrtec poleg družine drugi pomemben vzgojni dejavnik, ki vpliva na razvoj otrokove osebnosti. Starši imajo pravico do vpogleda v programe za predšolske otroke (kurikulum), do obveščenosti o življenju in delu v vrtcu in pravico do zaščite zasebnosti, s poudarkom na varstvu osebnih podatkov.

Starši imajo pravico do sodelovanja in oblikovanja življenja in dela v vrtcu in skupini, kar jim mora vrtec formalno omogočiti. Pri tem morajo upoštevati meje svojega soodločanja in ne smejo posegati v strokovno avtonomnost vrtca. Vrtec pa mora istočasno upoštevati načelo spoštovanja zasebnosti in intimnosti.

Družina ima največji vpliv na svoje otroke, saj so starši primarni vzgojitelji. Družina si želi za svojega otroka najboljše.

Ponuditi jim možnost, da imajo pomembno vlogo v otrokovem izobraže-

trebo po sproščenih, delovnih srečanjih, da jih njihovi otroci potrebujejo. S to mislijo smo letošnje šolsko leto 1999/2000 oblikovali vizijo enote »Sonček« Dokležovje:

Stopajmo v hišo topline, ne prezirimo drugačnosti, s posluhom za strpnost, ustvarimo in predstavimo igro srečnih in zadovoljnih obrazov.

Vizijo enote Sonček smo začeli uvažati s projektom IMEJMO SE RADI - IGRAJMO SE SKUPAJ.

V začetku šol. leta smo staršem predstavile načrt enote, oddelkov in jih povabile k sodelovanju. Že na prvem roditeljskem sestanku smo od staršev dobile povratne informacije in takoj začutile, da nam starši zaupajo. S svojimi predlogi, mnenji in idejami so starši dopolnili naše načrte. Skupaj smo oblikovali cilje za zdravo, varno in srečno življenje njihovih otrok.

Starši otrok starejše skupine pri izdelavi lutk za lutkovno predstavo SNEŽENI MOŽ.

večere s pravljicnimi junaki, ki so otroke popeljali v najlepše praznike in doživetja. Da so božično-novoletni prazniki res prava družinska srečanja, smo na pobudo članov Sveta staršev pripravili še skupno silvestrovanje v vrtnu.

S pomočjo anketnega vprašalnika, ki ga vsako leto pripravimo za starše, ugotovimo, kaj starši pričakujejo od vrta oziroma vzgojiteljic, ali so z delom in programom zadovoljni, če niso, kaj bi želeli spremeniti.

Starši naših otrok se zavedajo, da v predšolskem obdobju otroci z različnimi igrami pridobijo raznovrstne gibalne izkušnje, ki jim obojestransko prinašajo veselje in zadovoljstvo. V ta namen velikokrat organiziramo in pripravljamo različne gibalne dejavnosti (otroški Živ-žav, s kolesi na izlet, družinske zabavne igre, jesenski piknik, piknik ob zaključku šolskega leta).

Starši naših otrok sodelujejo pri pošiljanju različnih materialov, sadja, vzgojnih sredstev, pomagajo pri izdelavi opreme, čiščenju okolice in na delovnih akcijah. Za sodelovanje v programu in pri dejavnostih porabijo starši svoj prosti čas in si zato zaslužijo zahvalo in priznanja, ki jih izdelamo v sodelovanju z našimi otroki.

Največji in skupni cilj vseh zaposlenih enote Sonček Dokležovje in staršev je, da s skupnimi močmi zagotovimo pogoje za otrokov optimalni razvoj, zdravo, varno in srečno otroštvo. Zato želimo staršem ponuditi čim več možnosti, da se po lastnih željah in interesih vključujejo v različne vzgojne dejavnosti.

Moto našega sodelovanja vključuje naslednje misli:

Pri vašem in našem pomembnem partnerstvu naj nas vodi skupna želja **SREČNO OTROŠTVO VAŠIH IN NAŠIH OTROK.**

Zato se veselimo sodelovanja z vami.

Renata ZVER,
vodja enote Sonček Dokležovje

KAJ SO POČELI MALČKI V ENOTI MELINCI OB DNEVU ZEMLJE IN VELIKONOČNIH PRAZNIKIH

Mesec april smo začeli s temo o vremenu, vplivu tega na živo in neživo naravo – predvsem pa na rast.

Začetne dejavnosti sem povezovala z novo deklamacijo »Dežek pomladni, tiho rasi ...«. Približno deset dni smo po opazovanju vremena izdelovali vremenski koledar, na katerega smo beležili vreme. Ob dežju, ki ga sicer ni bilo obilo, smo zbirali deževnico, jo v posodi pustili nekaj dni na okenski polici in po nekaj dneh ugotovili, da je izhlapevala. Da je vreme pomemben pogoj za rast, smo ugotovili, ko smo posejali pšenico. Eno smo zalivali, jo imeli na svetlem in toplem mestu; druge pa ne, in ker ni imela pogojev za rast, je ovenela, ni mogla zrasti.

Pripravili smo tudi vrt za sejanje in sajenje zelenjave in si zadali nalogo, da bomo zanj skrbeli vsi.

Presadili smo tudi lončnice in to v zemljo, ki smo jo dobili ob obisku v kmetijski zadrugi, kjer smo si ogledali vse potrebno za obdelovanje zemlje. Dneve pred praznikom smo skrbno očistili dvorišče in igrišče ter uredili cvetlično gredo. Kar sem želela ponuditi otrokom, je bilo morda preveč, ker sta se nam takrat bližala dva praznika; mlajšim je bila tema o pripravi na veliko noč bližja; a kljub temu menim, da sem uresničila zadane cilje:

- seznanitev z osnovnimi pogoji za rast,
- vpliv vremena na rast – sejemo, sadimo, presajamo,
- urejena okolica vsem v veselje in ponos,
- aktivnosti na vrtu – poimenovanje zelenjave in vrtnega orodja,
- skrb za sobne rastline (zeleni kotichek),
- igra s semenjem – klasifikacija,
- ob knjigi – Gala modri planet – novi izrazi,
- seznanitev z novo deklamacijo.

Aktivnost otrok je bila dovolj velika; večina otrok je osvojila mnogo novih pojmov.

Mnogo smo se pogovarjali o domačih živalih, njihovi koristi; si ogledali kokošjo, račjo in zajčjo družino ob obisku kmečkega dvorišča. Otrokom je bila tema zanimiva, saj jim je blizu.

Seznani se z novo pesmijo »Piška toži čiv, čiv, čiv...«; ob spremljavi z instrumenti.

Ob igralnem dnevu otroci prinesejo igrače – zajčke in ritmično obdelamo

pesmice »Zajček, tačico mi daj!« S pomočjo lutk in dramatizacije smo osvojili zgodbici Zajček pedajček in Dorina jajce.

Otroci so od doma prinašali izpihana jajčka za spoznavanje nove tehnike – z ogreto voščenko kapljamo jajčka; na jajce naneseemo belo lepilo in ga povajljamo v pšenico, proso, ajdo in koruzni zdrob.

Igralnico okrasimo z zajčki, ki smo jih barvali s tehniko – mokro v mokro in tuš. Otroke sem seznanila z uporabnostjo jajčk; med drugim jih potrebuje-

Ob igri s semeni se otroci učijo kje je veliko in kje malo, kaj je drobno in kaj debelo

mo tudi pri peki palačink, kar smo v sodelovanju s kuharico tudi naredili. Za konec sem otrokom povedala zgodbico o »Palačinki«, to so tako vzljubili, da sem jo morala pripovedovati še in še. Izdelali smo tudi košarico iz rebraste lepenke, v kateri so nesli jajčke domov. Dan pred prazniki smo pripravili tudi manjšo razstavo za starše.

Poleg vseh omenjenih dejavnosti sem upoštevala in vključevala vsa ostala področja z zadanimi cilji:

- Gibanje – spoznavanje osnovnih varnostnih ukrepov ter skrb za lastno varnost pri dejavnostih (obisk na kmetiji – domače živali).
- Jezik – ob poslušanju in pripovedovanju si otrok razvija rabo jezika.
- Umetnost – doživljanje umetnosti, kot del družabnega in kulturnega življenja.
- Družba – otrok spoznava različne praznike in običaje.
- Narava – otrok spoznava, da se živa bitja razmnožujejo in da so koristna.
- Matematika – otrok rabi izraze za opismenjevanje položaja predmetov in spoznava njihove lastnosti.

Dragica JAKŠIČ, vzgojiteljica

KNJIGOBUBE - EPTIN REPUBLIŠKI DRUŽINSKI BRALNI PROJEKT

*če poleti rad bi zimo,
če med kamni iščeš zimo,
ti presedajo obljube,
ti ves svet povzroča gube
pridi k nam med knjigobube.*

Projekt Knjigobube je bil dodatna dejavnost v VRTCU BELTINCI, ki smo ga izvajale z otroki vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljic.

V projektu je sodelovalo 6 skupin otrok. Dve skupini sta bila iz enote Beltinci, ena iz Dokležovja, ena iz Gan-

čan in dve iz enote Lipovci. Skupno je bilo 114 sodelujočih otrok.

Ker so bili vključeni otroci različno stari, smo sodelovali z mlajšimi z modro in s starejšimi z rumeno pobarvano pravljico. V projekt so bili vključeni starši, dedki in babice. Na skupnih srečanjih smo skupaj ustvarjali pobarvano pravljico in tako podoživljali prekrasna pravljicična doživetja. Teh srečanj je bilo 5 - 6 letno.

Zaključno prireditev projekta smo pripravili v enoti Lipovci, dne 26. 5. 2000.

Sten Vilar nam je zaigral predstavo »Gusar Berto«, ki je ena izmed slikanic v modro pobarvani pravljici.

Tako otroci kot starejši smo uživali v predstavi in se pustili peljati v svet pravljic.

Ob zaključku projekta je avtor »Gusar Berto« otrokom podelil priznanja za sodelovanje.

Z izdelki, ki so nastajali v projektu »Knjigobube« celo šolsko leto, smo se predstavili v izložbi trgovine »Vrtnica« v Beltincih in v enotah vrtecev, ki so sodelovali.

Otroke in starše smo po predstavi pogostili s pecivom, ki smo ga spekle vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljic. Odžejali smo se s sokovi, saj je bilo kar toplo. Otroci kot starejši so bili ob prijetnem vzdušju in vremenu dobro razpoloženi.

Naš projekt je potekal oz. izviral iz ideje: »Pobarvana pravljica je povabilo odraslim in otrokom v svet branja, igre, ustvarjanja in domišljije.« »Beri in se pogovarjaj z mano!« je moto, ki ga sleherni otrok nosi v srcu. Če mu ustrezemo, ustrezemo tudi samemu sebi. Šele skupna doživetja imajo pravo ceno, so dolgoročnega spomina in neizčrpen vir radosti, tako za mlajše kot starejše.

To je most, ki povezuje generacije v tistem, kar je najlepše in najvrednejše: svet neminljive, večno »resnične« pravljice.

Metka SOBOČAN, vzgojiteljica

Sten Vilar kot glavni junak pravljice »Gusar Berto«

MINI MATURANTI!

*Otroci – naše največje bogastvo,
naš ponos,
naša prihodnost,
naše največje veselje ...*

Ljubimo jih, obožujemo, veselimo se njihovim šalam. Ko so majhni, nas je strah za njihovo zdravje, ko malo zrastejo, se bojimo, kako se bodo prilagodili novemu okolju v vrtcih, potem pa sledi prvi prestop iz brezskrbnega otroštva v osnovno šolo. Takrat šele ugotovimo, da postajajo zrelejši, pametnejši, modrejši. Rastejo pred našimi očmi kot najlepše vrtnice in s svojo ljubeznijo jih zalivamo in jim želimo olajšati njihovo vsakdanje življenje.

Pričujoča fotografija je pravi dokaz za to. Beltinski »mini maturanti«, otroci

Vrtca Beltinci so samozavestni in s ponosom čakajo prvi september, ko bodo prestopili prag osnovne šole. Oglejte si, dragi bralci in bralke, njihove nasmeja-

ne obraze in povejte, če niso naša največja sreča – še vedno majhni, a v srcih že tako veliki in ponosni.

Lilijana ŽIŽEK

Mini maturanti z vzgojiteljicami pred občinsko stavbo.

KRATKOHLAČNIKI V NOŠAH

Poleg številnih dejavnosti, ki jih izvajamo v vrtcu Beltinci, je med otroki zelo priljubljena folklor. Otroci, ki želijo sodelovati, se vključijo na začetku šolskega leta.

Namen tega krožka je pri otrocih vzbuditi zanimanje za ljudsko izročilo, stare igrice, ki so se jih igrali njihovi dedki in babice kot otroci. Posebej pa otroci zelo radi pojejo, poleg otroških pesmic se tu učimo ljudskih pesmi. Otroci znajo zapeti lepe pesmice, tudi malo znane, ki so jih naučile njihove babice ali dedki in potem se jih skupaj naučimo. Še posebej pa je za otroke nepozabno doživetje, prežeto z otroško domišljijo, ko prvič oblečejo folklorno nošo in v njej nastopajo. Takrat jim lička zasijejo in so zelo ponosni na svoje početje.

Tudi v tem šolskem letu je bilo vključenih okrog 20 otrok starih od 5 – 6 let. Preživeli smo čudovite urice na vajah in še posebej na nastopih. Poleg prireditve v okviru vrtca smo namreč sodelovali na medobčinski reviji otroških folklornih skupin, na tej smo bi-

Nastop na reviji »Pika Poka« v Rogaški Slatini, 5. maja 2000

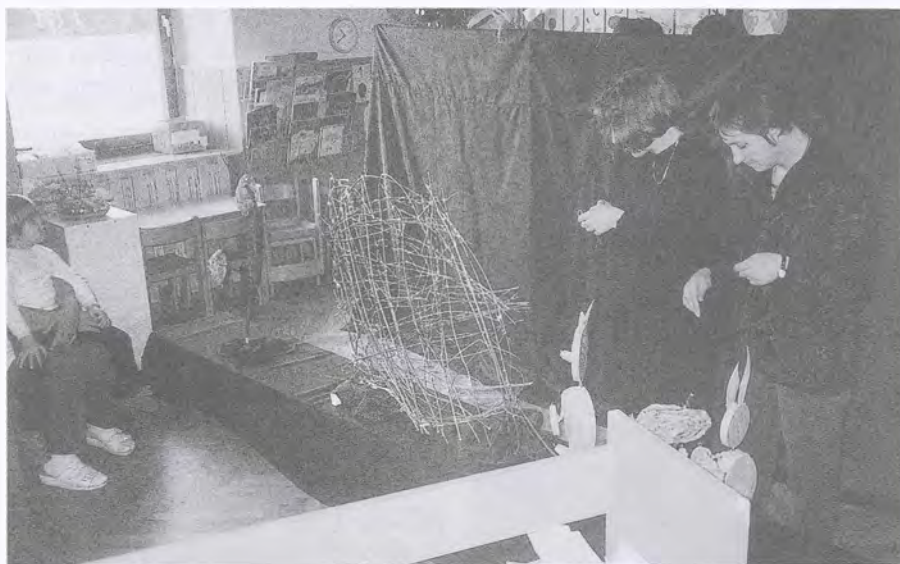
li izbrani tudi na regijsko revijo, ki je bila v Apačah. Povsod so se otroci odlično odrezali in smo dobili številne pohvale od strokovnjakov, ki takšne prireditve spremljajo. Posebej pa nam je ostalo v lepem spominu sodelovanje na državni reviji otroških folklornih skupin »PIKA POKA« v Rogaški Slatini. Prikazali smo prizorček »Mij pa mammo snejo«. Ob spremljavi mladega violinista in harmonikarja so otroci med

igro prikazali stari običaj in se odlično odrezali. Dobili smo srebrno priznanje in pohvalo žirije.

Otrokom pa so v tem letu zrasli čeveljčki za šolo, veselje do folklorne bodo tako lahko nadaljevali tam, vsem skupaj pa nam ostanejo lepi spomini na prijetna doživetja in čudovite urice, ki smo jih preživeli skupaj.

Metka SRAKA,
mentorica folkorne skupine v Vrtcu Beltinci

»ZAJČEK PEDAJČEK«

Zajček pedajček se skriva lisički

Lansko šolsko leto smo ustanovili lutkovno skupino vzgojiteljic Vrtca Beltinci. Sestavljamo jo vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljic: Vesna Horvat, Darinka Gruškovnjak, Martina Poredoš, Darja Ošlaj, Alenka Kerman, Tanja Zver in Nada Koren.

Otrokom smo želele ponuditi nekaj več, nekaj nevsakdanjega, nekaj drugačnega.

Cilje, ki smo si jih zadale, da otroke razveselimo, obogatimo, zadovoljimo čustveno-socialno klimo, smo dosegle. Kajti otroci in starši so bili zadovoljni. Otroci nam omogočajo, da bogatimo svoje izkušnje, doživljamo vedno nove uspehe in s tem dvigamo tudi lastno samopodobo.

Do sedaj smo pripravile dve lutkovni predstavi, lansko šolsko »Vlak« in

letos »Zajček pedajček«. Zaigrale smo jo vsem našim otrokom po enotah Vrtca Beltinci, po vseh KS Občine Beltinci, ob novoletni obdaritvi otrok, ki ne obiskujejo vrtca in obisku Božička. Izven naše občine smo igrale otrokom vrtca ROMANO v naselju Pušča ob njihovem prazniku, v TVD Partizan in grajski dvorani v M. Soboti otrokom ob novem letu ter v BTC-ju vsem obiskovalcem; skupaj 16 predstav.

Sodelovale smo tudi na območnem srečanju lutkovnih skupin v M. Soboti, ki ga je organizirala Zveza kulturnih društev iz M. Sobote ter se uvrstile na medobmočno srečanje lutkovnih skupin, ki je potekalo v G. Radgoni.

Delo v lutkovni skupini nas veseli, osrečuje ter nam omogoča samopotrjevanje.

Na koncu bi se rade zahvalile vsem zaposlenim Vrtca Beltinci in ravnateljici Miri, ki so nam kakorkoli pomagali pri realizaciji in izvedbi lutkovnih predstav.

Še posebej se za vzpodbude in pomoč zahvaljujemo naši mentorici, ga. Jožici Roš.

Vesna HORVAT,
vodja lutkovne skupine

MIROSLAV MED NAMI

Uvod v poletje Društva prijateljev mladine je napovedala prva številka revije **Miroslav**. *Lijst pajdašof rejči i resnice* je plod razmišljanj ter različnih idej kroga mladih DPM. Je naš poizkus izdajanja četrtletnika, medija, preko katerega bomo iskali odgovore na vprašanja našega vsakdana ter iskali tisto zadnjo resnico, ki prinaša ljudem energijo za zmožnost skupnega življenja. Kot vsak začetek tudi ta nestrpnost čaka svojih nadaljnjih korakov. Miroslav čaka vaš odziv, vašo presojo in kliče k sodelovanju vse, ki imajo željo po iskanju poti v boljši jutri. Je glas mladih in manj mladih, glas učečih se in tistih, ki ustvarjajo. Nekateri ste ga že spoznali, ostali ga lahko naročite, dostopen je tudi v kiosku in tajništvu občine.

Poletje je vsekakor čas potovanja. Študenti in dijaki imajo končno svoj čas za osvajanje novih svetov. Tako je tudi nas v Beltincih 10. julija obiskala **skupina študentov iz Szegeda na Madžarskem**. Iz mesta, kjer rastejo Pick salame in kjer nazdravljajo s sladkim tokajem. Razkazali smo jim lepote Prekmurja, jim predstavili naše kulinarčne dobrote in se z njimi povесelili.

Mladim Slovincem iz Argentine in Kanade smo v sodelovanju z Uradom za Slovence po svetu organizirali 15. in 16. julija ekskurzijo po Prekmurju. Spoznali so Muro na otoku ljubezni, pletli slamo v Lipovcih, obiskali proš-

čenje v Ižakovcih, Plečnikovo bogojansko cerkev ter ustvarjali iz gline v Filovcih. V soboto smo se skupaj povесelili na kulturnem in družabnem večeru v grajskih prostorih. Za soustvarjanje programa ekskurzije hvala KUD-u Beltinci in Jelki Breznik, Tinetu Mlinariču, Jakobovim iz Lipovec, Bojnecovim iz Filovec in vsem mladim.

Milena Zavec in Tanja Genda v okviru DPM Beltinci pripravljata **tečaj nemškega in angleškega jezika** od 24. do 28. julija. Tokrat že drugo leto uvajata in izpopolnjujeta znanje tujih jezikov otrok in mladine.

Simon Jerebic s skupino animatorjev pripravlja veselje letošnjega **letovanja v**

Ankaranu od 30. julija do 5. avgusta. V sodelovanju s Karitas Beltinci in občino Beltinci bo Ankaran letos spet poln veselja otrok iz beltinske občine.

Letos že tretjič pripravljamo otroške in mladinske delavnice. **Delavnice 2000** se bodo dogajale od 14. do 18. avgusta. Tematsko bodo razdeljene na: glasbeno, likovno, gledališko, zgodovinsko-literarno in stare obrti. Skupaj bomo vsak dan od 10. do 17. ure. Tako bo tudi precej časa za družabne igre. Vabimo čim več otrok in mladine, da ustvarjalno in aktivno preživimo vroče poletniške dni.

Tako kot lansko leto na odru spominskega tabora ob 80. letnici priključitve Prekmurja k Sloveniji tako bomo tudi letos otroci, mladina, študentje in dijaki prepevali tisto *Gde je moja zibeo stala*, pesem Jožefa Baše – Miroslava. Jožef Baša je svoja mlada leta posvetil spoznavanju sveta, daroval se je slovenstvu in ljubezni do domačega kraja. Svojega sna o svobodnem Prekmurju ni doživel, je pa s svojim vzgledom zaznamoval čas in ljudi, ki so zaživeli v nove čase. Sanjal je o miru v takratnem času polnem sovražnih napetosti in zablod človeštva v svetovni moriji. S svojo poezijo, z raznimi članki v Novinah ter z vzgledom neurtudne volje in pomoči bližnjemu nam je vzgled.

Bojan KAVAŠ

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI ...

Srečanje pevok in pevcev v Šentvidu, 18. 6. 2000

Pod tem naslovom je potekalo enaintrideseto srečanje pevcev in pevok v Šentvidu pri Stični in veseli smo, da smo se ga lahko udeležili tudi člani DPM Dokležovje.

Ženski zbor, ki ga vodi mladi zborovodja Leon Kuzma, je v priprave vložil veliko svojega znanja in prostega časa, vendar se je splačalo. Ves trudi je bil poplačan, ko je iz tisočernih grl zadonela mogočna pesem pevcev pod vodstvom dirigenta ljubljanske Opere, Igorja Svare.

Na pot smo se odpravili že v zgodnjih jutranjih urah, saj so bile ob pol devetih že skupne vaje za popoldanski nastop. Ob tej priložnosti bi rada pohvalila organizatorje, ki so vzorno uredili parkirišča in opozorilne table za vse nastopajoče zборе. Sam kraj je bil slav-

RAZVITJE PRAPORA GZ BELTINCI

nostno okrašen in veseli domačini so nas pristrčno sprejeli. Oblekli smo majice naše domače Pomurske banke iz Murske Sobote, glave pa pokrili s kaptami našega sponzorja Zavarovalnice Triglav, vožnjo pa nam je omogočila Občina Beltinci. Tabla z napisom »Dokležovje«, ki sta jo nosila Pavla in Leon, pa je vsem povedala, od kod prihajamo. Na skupni vaji je manjkalo veliko zborov in pozneje so bili zaradi tega tudi manjši spodrsaljaji. Po vaji smo imeli samo toliko časa, da smo se malce uredili za popoldanski nastop in že je slavnostna povorka krenila skozi Šentvid. Ljudje so vsem mimoidočim z navdušenjem zaploskali in velikokrat se je iz množice zaslišalo veselo pozdravljanje Prekmurcem. Takrat smo se ustavili in zapeli: »V našen kraji ali Micike...«. To smo morali kar nekajkrat ponoviti, tudi ko smo šli mimo tribune s častnimi gosti, med katerimi so sedeli pesnik Tone Pavček, igralec Janez Eržen, dirigent Igor Švara, upravni odbor tabora, ravnatelj šole in še veliko pomembnih osebnosti. Lepo je bilo slišati ime našega kraja – Dokležovje, ki je prihajal iz ust Dolenjca. Vsi nastopajoči zbori so dobili svoje številke, po katerih so se razvrstili v povorko in pozneje tudi na tribuno. Letos je sodelovalo 230 zborov, z okoli 6000 pevcev – kar lepa številka za majhno Slovenijo.

Slavnostni govornik pesnik Tone Pavček in povezovalc Janez Eržen sta opevala Dolenjsko in Belo krajino. Ne samo pevci, tudi aktualna politika pa naj bi razmislila o besedah Toneta Pavčka: »Imeti glas, pomeni biti. Če ga nimaš, nimaš svoje osebnosti, si nihče. Kako je z našim glasom? Se sliši? Bo slišan? Uslišan ali utišan? Bo v novi Indiji Koromandiji, Evropski uniji, torej samo zaslišan in zasliševan?«

Prav gotovo bi o teh njegovih besedah morali več razmišljati, ko se nam tako zelo mudi v Evropsko unijo.

Mi pa že razmišljamo o prihodnjem srečanju v Šentvidu, saj bomo tja prav gotovo spet šli. Slišali in spoznali smo veliko novih ljudi in starih znancev, ki so nam obljubili, da nas obiščejo v našem Prekmurju.

Tudi zato se spleča peti, saj petje povezuje in združuje ljudi dobre volje. Zato »POJO NAJ LJUDJE!« Naj se pesem nikoli ne izpoje, naj gre iz roda v rod in naj se s pesmijo ohranja bogata tradicija in kulturno izročilo naših prednikov. Samo tako se bomo lahko Slovenci obdržali na tem prelepem koščku naše slovenske zemlje.

Marija ZVER

Gasilci Občine Beltinci smo se z ustanovitvijo Gasilske zveze Beltinci odločili, da se bomo še bolj smelo loti dela, zavedajoč se poslanstva, ki mu gasilci služimo. Kronika naših društev, ki svoja leta ustanovitve beležijo že kar nekaj rodov nazaj, je tako bogata, da si ne moremo predstavljati življenja v naši občini brez delovanja prostovoljnih gasilskih društev.

Spoštljivost do svojega zavetnika svetega Florjana gasilci ponosno kažemo s prapori na vseh slovesnostih, ki se jih udeležujemo, prav tako smo ponosni tudi na naše predhodnike, ki so nas znali pritegniti v svoje vrste in nas vzgojili za vzorne ljudi, da smo pripravljeni prisluhniti ljudem, ki so v težavah in priskočiti na pomoč vsakemu, ki je pomoči potreben.

Prapor, ki ga gasilci ponosno nosimo ob vseh slovesnostih, je razvila tudi naša Gasilska zveza.

Prapor Gasilske zveze Beltinci je izdelala firma Ercigoj iz Ljubljane. Prapor je poslikan s portretom sv. Florja-

na na rdeči podlagi, na drugi strani prapora prav tako na rdeči podlagi je napis z zlatimi črkami Gasilska zveza Beltinci z letom ustanovitve GZ Beltinci in letom razvitja prapora. Prapor krasijo osem pšeničnih klasov, kar predstavlja osem društev – ustanoviteljic Gasilske zveze Beltinci. Prapor je obešen na drog, ki ga krasijo zlati žebeljčki.

Slovesnost razvitja prapora je potekala 7. maja 2000 pred gasilskim domom v Beltincih, to je na Florjanovo nedeljo, kar je naši prireditvi dalo še poseben pomen. Gasilci smo se na to prireditev dobro in skrbno pripravili, kar dokazuje nenazadnje tudi veliko število ljudi, ki se je ob tej slovesnosti zbralo, da z nami pozdravi naše novo obeležje.

Ob tej priliki se še enkrat zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali, da smo uspeli izdelati svoje obeležje, na katerega smo in bomo zmeraj ponosni. Pozdravljamo vas z našim pozdravom

NA POMOČ!

Jože LEBAR

Župan Jože Kavaš razvija prapor GZ Beltinci s pomočjo predsednika GZ Jožefa Lebarja in poveljnika GZ Beltinci Jožefa Ferčaka

Prapori – ponos, simbol in obeležje gasilskih društev

KMN LIPOVCI - PRVAK!

Igranje nogometa v Lipovcih ima dolgo tradicijo. O organiziranem igranju nogometa v Lipovcih pa lahko govorimo od leta 1978, ko so prijatelji športa v Lipovcih ustanovili Športno društvo Lipovci ter organizirali delo v različnih športih, med njimi tudi v malem nogometu.

Ekipo malega nogometa iz Lipovec, ki je bila oblikovana takoj po ustanovitvi društva, se je leta 1980 vključila v tekmovanje takratne občinske lige malega nogometa M. Sobota. Ekipo je prvo tekmo v tej ligi odigrala 7. 9. 1980 in zmagala (5 : 1 proti KMN Panonska).

Svoje tekme je ekipa najprej igrala na prvotnem asfaltnem igrišču, kasneje na travnatem ter spet na starem asfaltnem igrišču. V času izgradnje igrišča z umetno travo je ekipa KMN Lipovci igrala na igrišču pri OŠ Beltinci, po izgradnji pa na igrišču z umetno travo. Leta 1995 pa smo dobili novo asfaltno igrišče, kjer smo si uredili tudi klubske prostore in razsvetljava.

V vseh teh letih so ekipo KMN Lipovci vodili: Alojz Barbarič, Slavko Sraka, Jože Tivadar, Anton Tratnjek,

Ekipo KMN Lipovci - prvak lige v sezoni 1999/2000

Štefan Forjan, Matija Forjan, Milan Erjavec, Marjan Forjan, Mirko Sraka, Alojz Vinkovič, Roman Vinkovič, Jože Jakob in Roman Jona, ki vodi društvo še danes.

V vseh teh letih je bila ekipa KMN Lipovci skoraj vedno pri vrhu med-občinske lige malega nogometa, ki se je pozneje razdelila v ligo ekip s travnatim igriščem in v ligo ekip z asfaltnim igriščem; v to se je vključila tudi ekipa KMN Lipovci.

In končno tekmovalna sezona 1999/2000! Po več zaporednih letih, ko smo bili vedno pri samem vrhu lige, nam je končno uspelo postaviti še »piko na i« in osvojiti 1. mesto v tem ligaškem tekmovanju, ki je v Pomurju zelo popularno. Postali smo prvaki lige!

V tej, za naš klub najuspešnejši sezoni, so za ekipo KMN Lipovci igrali naslednji igralci: Branko Šarčević, Alojz Mesarič, Janez Sraka, Stanko Forjan, Branko Jona, Franc Rajner, Franc Maučec, Peter Forjan, Daniel Legen, Roman Jona, Daniel Kleindienst, Dušan Erjavec, Cveto Luk, Izidor Rengeo in Janez Miholič, ekipo pa sta vodila Marijan Sraka in Andrej Jona.

Zasluge za uspeh pa imajo tudi vsi ostali člani, sponzorji, prijatelji in simpatizerji društva.

Osvojitev 1. mesta v ligi pa za nas ni le dosega nekega cilja, ampak predvsem spodbuda za doseganje podobnih rezultatov tudi naprej. In te lahko obljubimo že sedaj!

Jože PIVAR

NAŠ OBČAN NA EURO 2000

Med dvaindvajseterico slovenskih nogometnih reprezentantov, ki so zelo uspešno predstavljali Slovenijo na nedavno končanem evropskem prvenstvu v nogometu,

ki je bilo v Belgiji in na Nizozemskem, je bil tudi naš občan Dejan Nemeč, doma iz Dokležovja. Od prvih začetkov igranja nogometa v rodnem Dokležovju, preko popolne nogometne afirmacije v NK Mura iz Murske Sobotice, se je Dejan, ki je bil upravičeno proglašen tudi za najboljšega športnika občine Beltinci za leto 1999, s svojim delom in kvaliteto prebil med boljše nogometne vratarje v državi, kar poziv selektorja Srečka Katanca v reprezentanco za sodelovanje na evropskem prvenstvu vsekakor dokazuje. Da je Dejan zelo cenjen tudi izven meja naše države, dokazuje podatek, da je podpisal pogodbo z nogometnim klubom Club Brugge iz Belgije, kjer bo nadaljeval svojo uspešno kariero.

Priznanje in čestitke Dejanu za sodelovanje na evropskem nogometnem prvenstvu in čim več klubskih ter reprezentančnih uspehov v nadaljevanju kariere!

Jože PIVAR

ŠPORTNA VADBA ZA NAJMLAJŠE

Od 25. oktobra 1999 do 10. aprila 2000 je poteka vsak ponedeljek v telovadnici OŠ Beltinci športna vadba za otroke za starosti od 5 do 7 let.

Otroci so skozi igro spoznali osnove športne vadbe, se igrali razne zabavne športne igre, se navajali na športno in predvsem zdravo življenje. Kar 21 veselih, živahnih in razigranih otrok se je na zadovoljstvo svojih staršev redno udeleževalo vadbe, ki jo je vodil prof. Janko Hochstätter ob pomoči Nade Novak.

Otroci Anja Törnar, Aljaž Baša, Barbara Šipoš, Andreja Lukač, Nejc Novak, Timotej Pavel, Aljoša Kociper, Matjaž Kisilak, Klementina Kisilak, Matjaž Breznik, Alen Lebar, Jan Peterka, Miha Vutek,

Alen Pivar, Hana Hochstätter, Tina Tratnjek, Kaja Bakan, Klemen Kolar, Barbara Balazic, Borut Kociper in Monika Graj so

Na zaključni prireditvi so mali telovadci pokazali svojim staršem kaj so počeli pri telovadbi in kaj so se naučili

se ob pomoči vaditeljev marsikaj naučili, kar so na zaključni prireditvi pokazali tudi svojim zadovoljnim staršem, za svoj trud pa so bili nagrajeni s posebnimi priznanji in ličnimi pripinkami.

Mali nadobudneži, ki so vsak ponedeljek po vadbi malce utrujeni, a zelo zadovoljni odhajali domov v spremstvu staršev, ki so jih ves čas vadbe pridno vozili v telovadnico, so si na koncu zaželeli še več takšnih oz. podobnih programov. In pri Športni zvezi Beltinci delamo v smeri, da bi organizirali še več takšnih in podobnih projektov, tako za najmlajše kakor tudi za odrasle.

Jože PIVAR

DVA JUBILEJA KUD BELTINCI

KUD Beltinci beleži letos dve pomembni obletnici. Pred 30 leti je bilo ustanovljeno društvo, svoj 30. jubilej pa slavi tudi Mednarodni folklorni festival, ki ga društvo pripravlja od ustanovitve naprej. O mednarodnem folklornem festivalu bi lahko rekli, da je svojevrstno dejanje, saj je kljub mnogim, pogosto skoraj nepremostljivim težavam in brez stalnega denarnega vira obstal tri desetletja ter bil na Slovenskem mnogo let edini pravi folklorni festival.

Vsako leto nas v beltinskem parku družijo ples, pesem, glasba, šege in navade. Bili smo gostitelji več tisoč članom folklornih skupin, ki jim je zaradi domačnosti in izredno toplega sprejema organizatorjev in številnega občinstva nastop v Beltincih pomenil nepozabno doživetje. Prav to spoznanje in sodelovanje na naših festivalih so folklorne skupine pogosto poudarjale v svojih poročilih. Ustanovili smo prireditve, ki je dokazovala možnosti prijateljstva in sožitja med narodi, ne le v domovini, temveč tudi v evropskem merilu, in to tudi takrat, ko se je zdelo, da so za kaj takega prevelike razlike.

Poseben poudarek smo dajali povezovanju zamejskih Slovencev v tujini z matičnim narodom. Na festivalih so spoznavali vso lepoto slovenskega kulturnega bogastva, ki jih je znova in znova spodbujalo k vztrajnosti v skupnem prizadevanju za ohranitev narodnosti. Na festivalih so se skupine med seboj spoznavale, kar so pozneje potrjevale z medsebojnimi stiki in obiski.

Spoznavali smo kulturno bogastvo mnogih narodov iz 16 držav, poleg vseh pokrajin Slovenije še iz Hrvaške, Bosne, Srbije, Avstrije, Madžarske, Italije, Španije, Francije, Finske, Nemčije, s Poljske, Slovaške, Češke, iz Bolgarije, daljne Mongolije in Kanade. Tako nas je 164 različnih skupin z več kot 400 nastopi obogatilo s svojo kulturo. Vse to daje svoj delež k prizadevanju za boljši in lepši svet.

Ne smemo pa prezreti prizadevanja mnogih drugih skupin, ki ljudsko izročilo z ljubeznijo poustvarjajo in ga posredujejo sedanjim rodovom ter ga na ta način varujejo pred pozabo. Z njihovo pomočjo se vračamo v preteklost in podoživljamo, kako so delali, ustvarjali, se veselili in praznovali naši predniki. Z različnimi razstavami smo odkrivali zgodovino in podobo Beltinec in okoliških vasi in tako dokazovali, da se zavedamo svojih korenin in da smo zavezani dediščini, ki so nam jo zapustili naši predniki. Zato posebna zahvala vsem, ki so s svojo zavzetostjo in delom prispevali k obogatitvi festivalov. Prazničnega vzdušja pa ni bilo brez zvestega občinstva, ki leto za letom prihaja na prireditve in s tem dokazuje naklonjenost tako nastopajočim kot gostiteljem. Zato jim prisrčna hvala!

V začetku sestavka sem omenila, da naše društvo letos beleži 30-letnico svojega delovanja. Pav gotovo se številni člani društva spominjajo, s kakšno zavzetostjo in odgovornostjo smo začeli z delom. Preveč bi bilo naštevati vse sadove našega dela opravljenega v 30 letih. Samo nastopov folklorne in tamburaške skupine ter moškega pevskega zbora beležimo v kroniki 1485. Društvo je prirejalo gledališke igre, organiziralo gostovanja gledališč iz Maribora, Celja in Ljubljane ter številnih dramskih skupin bližnje in daljne okolice. V čitalnici so bile številne likovne razstave priznanih likovnih ustvarjalcev in predstavitev literarnih del številnih književnikov. Člani društva so se zbrali ob KUD-ovih večerih na raznih predavanjih in bogatih razgovorih. Na voljo je bilo okrog 2500 knjig, nekaj dnevni časopisov in revij, tako da je čitalnica služila širšemu kulturnemu dogajanju. S svojim prizadevnim delom in varčevanjem si je društvo

ustvarilo pogoje za delovanje, nabavljajo naše instrumente, knjige, ipd. Tudi zunanji oder za večje prireditve je društvo samo nabavilo s svojimi sredstvi in z nešteto ur prostovoljnega dela. Žal, v Beltincih, v občinskem središču nimamo kulturnega hrama, niti pravih prostorov za razne dejavnosti, ki bi se lahko še razširjale in bogatile. Vaje potekajo v različnih krajih, največ v osnovni šoli, kjer so tudi vse prireditve, ki jih organizira občinska uprava ali katero izmed društev. Žal pa šola nima primerne dvorane z odrom in tako ni tistega pristnega stika med nastopajočimi in gledalci. Posebno nastopi

otroških skupin so slabo vidni. Te pa si gledalci še posebno želijo. Otroška dejavnost je mnogostranska in združuje veliko število mladih. Posebno pri folklorni dejavnosti se seznanjajo z ljudskim izročilom in se vzgajajo v vztrajnosti za lepši vsakdan.

Glasbena tradicija prekmurskega ljudstva je vsa leta ohranjala znana Kociprova banda, nadaljuje jo Marko banda in z velikim zadovoljstvom vseh, najmlajši nasledniki Mala beltinska banda. Njihovim staršem in KUD-u vsa zahvala, da finančno podpirajo stroške za šolanje in vaje. S tem skupno skrbimo, da bo v Beltincih, kjer je ljudska folklorna in glasbena dejavnost pognala globoke korenine še naprej živela in da to naše bogastvo ne zamre.

Nazadnje zahvala vodstvu KUD-a, vsem članom, ki so in ki še delujejo v različnih sekcijah in vsem, ki podpirajo kulturno dejavnost. V kulturno življenje so vložili leta in desetletja ustvarjalnega dela in veliko prostega časa, da so sebi in nam olepšali življenje.

Milica ŠADL

»JAZ VEZALJE SEM ZA NJE, KI KRE STRANI MI ŽIVE,«

projekt DRUŠTVA ZA KULTURO IN LJUDSKO IZROČILO IŽAKOVCI

Financiran iz programa PHARE, prekomajnega sodelovanja (Slovenije, Avstrije, Madžarske) - sklad za male projekte:

- Lokacija projekta je obmejna regija Pomurje (Prekmurje in Prlekija), Jugovzhodna avstrijska Štajerska, županija Vas in Zala ter plavajoči mlin na Muri v Ižakovcih.
- Prostor je bogato »posejan« z narodnim kulturnim blagom.
- Društvo za kulturo in ljudsko izročilo si intenzivno prizadeva, da se standardne dejavnosti (mitologije, ljudska glasba, ljudsko propovedništvo, starodavne dejavnosti, buraštvo, brodarstvo, mlinarstvo) ponovno oživljajo, s svojimi sporočili bogatijo omenjen prostor in tako natančneje definirajo.
- S ponovno postavitvijo plavajočega mlina na Muri v Ižakovcih dobiva narodno blago izrazno sporočilo: kot mesto oživljanja tradicionalnega mlinarstva in kot prostor sklepanja pove-

zav. Ljudsko petje, pripovedovanje zgodb - so torej most med arhaičnim in sodobnim, učni predmet mentorjem in učencem, »vezalje« znotraj regije in navzven, kot povezuje reka Mura.

- Glavni pričakovani rezultati projekta so:
Oživitev ljudskega izročila na temo murska kulturna dediščina v porečju Mure, kakor med Muro in Rabo in v radgonskem kotu, oživitev ljudske literature in prenašanje le-tega na mladi rod, aplikativne metode učenja, tabori za mladino in njihove mentorje, izdelava publikacij /zloženke, biltena ali

delovnega zvezka z didaktičnim namenom, za učenje kulturne dediščine v osnovnih in srednjih šolah. Mladi raziskujejo omenjeni prostor, z etnologom iščejo ljudsko gradivo, z mentorjem mlinarjem izvajajo na plavajočem mlinu v Ižakovcih aplikativne delavnice iz starodavnega mlinarstva, izide tudi knjiga kot oblika poustvarjanja ljudske literature, s praktičnimi in simbolnimi pomeni in razmišljanji, ki izvirajo iz korenin kulturne preteklosti. Ob vsem navedenem se vzpostavlja komunikacija s sosedi (prevodi). V projektu sodeluje ugledna radijska postaja Murski val.

Projekt se začne izvajati v mesecu aprilu, zaključí pa s septembrom in pripomore k dokončni izgradnji plavajočega mlina na Muri v Ižakovcih.

Društvo za kulturo in ljudsko izročilo IŽAKOVCI

BELI MOŽJE

(literarni spis)

Na veliki nižinski reki mlinarijo.

Ki poplavlja, odnaša brežine in spreminja rečni tok. Zategadelj se brežne konstrukcije ne obnesejo, saj so visoke vode usodne za njih. Odličnost pa izkazujejo plavajoče, na čolnih ali kupih, čvrsto privezane z verigami. Kar je komunikacijski element, s težnjami prilaganja, s spuščanjem in dvigovanjem vodnega kolesa, premeščanjem in iskanjem najugodnejših razmer - tako je potovanje, nemara Odisejevo, do najdenja resnic, na reki ali pač v človeku samem.

Za časa vojaških obleganj Rima postavljajo plavajoče mlina na Tiberi, da preživijo, tako od 16. stol. na Muri - z energijami za vrtenje kamnov in drobljenje žit v moko.

Ponovno postavljanje mlinov pomeni uporabiti sile nekočnega, ko se le še kaj ve o stoterih mlinih in brodovih ob njih.

Franc Bernjak, ižakovski mlinar, pri dvanajstih letih pri očetu Matiji mlinari. Pooseblja spontanost in mirnost, vendar je jasnih misli, želi postati pomemben, kot oče in ded, ki že od nekdaj postavlja mlina, jih selita, kakor se selijo ptice pri iskanju življenjskega prostora.

Samo mlinarji se upirajo oderuškemu meščanstvu in so bistveni za preživetje podeželskega.

Mlinar je gospod, v belo odet, ker belo je podoba prihodnosti, v belem izginjajo materialne substance, bela je moka, ki v mlinu nikdar ne pojenja; tudi zasanjenost ne. Takrat priveka škrt, skoči k spečemu in mu na ušesa zakodajsa:

»Tvoj mlin melje v prazno!«

Kdaj naslednjič pa mu v brk pomoli svoja velika usta:

»Hej, pojedel te bom z mlinom vred!«

Ker pa mlinar ni od muh, mu v usta brž potisne zvrhano žlico vrele kaše.

Namreč, staroveški človek trdno verjame, da se v vsem živem in neživem skrivajo nerazložljive sile, ga obsedajo kakor vrag, ki po Kuharjevi pripovedi v mlinu »pejnze melje«.

Naci je za mlinarja v Kranjčevi noveli Na valovih Mure. Pripada vsem, ki pripeljejo mlet, vsi imajo pravico do nje, nihče si ga ne sme vzeti le zase. Ko zrnje v grotu poide, krikne v prazno: »Nasipava-a-a-at!«

Pomelaj, mlad fant, se zdrzne, premetava škafe, saj ga zadobi v mislih na nekoga drugega, morda ljubljenega, ker v mlinu je mir, mir v praznini, ločen od telesa, v posesti duha, čeravno enačen z neproduktivnim delom, pa vendar tako vsakdanji, mladostniški, povsem mlinar-

ski odraz enakomernega kroženja koles in kamnov.

»Kar rad bi, da bi ostajala ves dan pri meni,« nagovarja ljubljeno Tončko mlinar Matic.

Sam je in si želi, da bi imel dekle, ker se vsi drugi, ki prinašajo mlet, pogovarjajo povsem drugače. Srce mu je tempelj, ki izžareva svetost, nalaga dejanja in samo skrbi za stvari. Pogovor mu je kot odpiranje spomladanskega popka, komunikacijsko sredstvo, molitev. Tončkin jezik, ptičji jezik mu pa odgovarja: »Kdaj bo mleto?«

In se smeje, ko odhaja od mlinarja.

Tako se smejejo otroci in se jim zdi na moč imenitno, kar je z odsotnostjo zavestnega.

Mlinar Mihael velja za nasprotje dvojnosti. Zimski škornji ga spremljajo podnevi in ponoči, v dolgo brado je bel, kaj od starosti, kaj od moke.

Pogosto se mu dan izteka v preizkušnjo puščave, v silno željo - pil bi, obnovil moči, kakor se njiva z dežjem poji za plodno žetev. Samo, da mu nekdo pod nos pomoli žganjico.

»Zdaj pa le nosite mlet,« kihne od veselja, »potlej boste jedli kruh in pogače, ej, pogače.«

Ker Bog je odprl svoje zapornice, ne bo zmanjkalo vode ...

Tine MLINARIČ

ANDREJ MAROŠA – 40 LET ORGANIST IN ZBOROVODJA

Ob koncu lanskega leta je obhajal 40 let organistovske in zborovodske službe v beltinski župniji 66-letni Andrej Maroša. Obiskali smo ga na domu, kjer je prijazno odgovoril na nekaj vprašanj.

Kako se je začelo in teklo vaše življenje?

Rojen sem bil na Melincih 1933. leta kot najmlajši izmed sedmih otrok. V domačem kraju sem obiskoval štiri razrede osnovne šole. V Murski Soboti sem obiskoval štiri leta nižje gimnazije. Moja glasbena vzornica je bila mama, ki je rada pela pri delu na kmetiji in kot gospodinja. Zvečer sem rad prisluhnil petju fantov na vasi in se jim večkrat pridružil.

Posebno rad sem poslušal takratni vaški moški pevski zbor.

Glasbeno izobrazbo sem si pridobil v soboški gimnaziji pri profesorjih Močanu Hajnšku in Grumu. Ko je leta 1949 prišel v Melince učitelj Gonza, sem se navdušil za igranje klavirja. Včlanil sem se v takratni pevski zbor. Ker je pevodja Gonza leta 1955 odšel v Beltince, sem prevzel 40 pevcev. Leta 1957 sem vodil pevski zbor tudi na Bistrici. Vodil sem ga tri leta. Ko pa je beltinski kantor Cipot odšel v pokoj, so me leta 1959 zaprosili za organista v župnijski cerkvi v Beltincih, kjer zdaj delam.

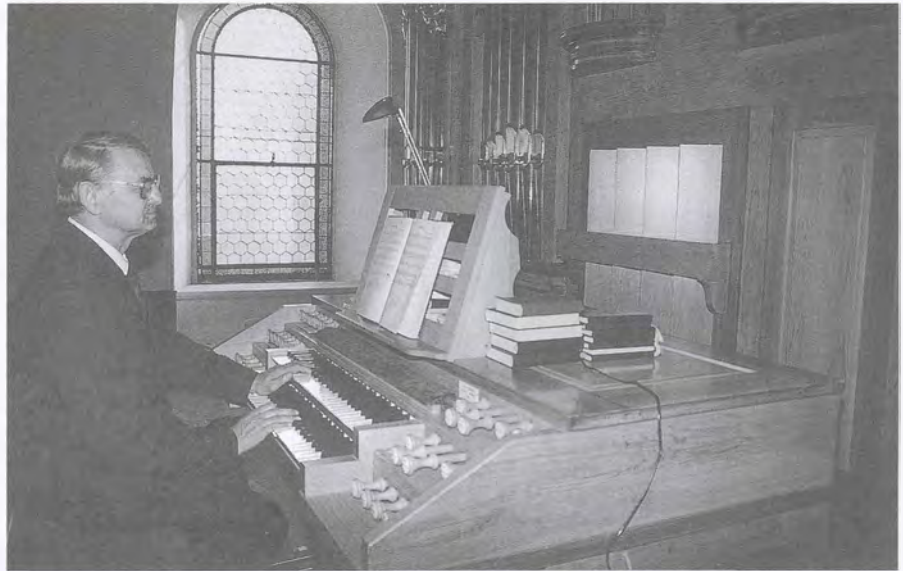
Kako ste se naučili orglati?

Bil sem prvi absolvent štiriletnega Orglarške šole v Mariboru pri profesorju Gregorju Zafošniku. Pri njem sem se učil koral in kompozicijo, vzporedno pa še koralno petje, harmonijo in kontrapunkt.

Leta 1959 sem po g. Cipotu prevzel kantorstvo pri župniku Janku Škrabanu. Pripravil sem zborčke po vaseh za pogrebne pesmi. Leta 1955 sem prevzel mešani pevski zbor, obnovil sem cerkveni pevski zbor z mlajšimi pevci, ki ga

je ustanovil g. Gonza. V Melincih sem leta 1955 ustanovil moški oktet, mladinski zbor in mešani zbor. V vasi Lipa sem vodil pevski zbor 18 let. V Gančanih vodim moški zbor že 17. leto. Ob posebnih priložnostih sem po vaseh pripravil zборе za prošenja, nove maše, blagoslovitve in druge prireditve. Spominjam se 24 novih maš, nekaj srebrnih, zlatih in bisernih maš. Posebno biserne maše mojega 88-letnega brata Martina

priložnostne pesmi, ki jih potem zapoje moji zbori. Pišem tudi glasbo na znana ljudska besedila ali jih priredim in pišem aranžmaje za štiriglasno petje. Maršikatera moja pesem je v domačem prekmurskem narečju. Tako se je v 40-letih nabralo veliko »listov« pesmi. Župan Jožef Kavaš jih je videl in z ženo Milko sta me nagovarjala, da bi jih povezal in izdal v pesmarici. To se je v letu 1999 tudi uresničilo. Pesmarica je zagledala

Maroše, ki je bil 45 let slovenski selezijski misijonar v Čilu. Deset let sem bil referent za lendavsko, ljutomersko in soboško dekanijo.

Kako pa sta nastajali Vaši dve pesmarici?

Ves čas svojega pevskega delovanja sem pisal pesmi in melodije. Živim na kmetiji na Melincih in sem močno povezan z zemljo, naravo in reko Muro. Vse to mi daje veliko navdih za ustvarjanje. Ob različnih dogodkih v župniji pišem

luč sveta v dveh knjigah z naslovom »Ko rože še spijo«.

V prvi so cerkvene pesmi, v drugi pa ostale lastne pesmi, priredbe narodnih in melodije na druga besedila.

Imate še kakšne načrte?

Še naprej želim dobro delati z župnijskim mešanim cerkvenim pevskim zborom in ga obnoviti z mladimi glasovi, orglati za cerkvene potrebe in s pesmijo slaviti praznike v župniji. Ker imam še veliko glasbenega gradiva, bi lahko izšel še tretji del pesmarice, kajti pri nastajanju pesmi mi razumevajoče stojijo ob strani žena in otroci, moji prvi pevci in kritiki.

Kaj pa priznanja za Vaše delo?

Občinsko priznanje na kulturnem področju sem dobil leta 1997. Za 40-letno službo organista v beltinski župniji in za prispevek k cerkveni glasbi sem dobil škofijsko priznanje.

Veliko priznanje pa mi dajejo moji zbori, ki navdušeno in z ljubeznijo prihajajo na vaje, se trudijo pri nastopih, sodelovanju pri mašah, na pogrebih, in pevskih revijah v Občini Beltinci in dekanijskih srečanjih. Najbolj me veseli, da nas povezujeta veliko prijateljstvo in ljubezen do lepega petja.

Predstavitve knjige Andreja Maroše *Ko rože še spijo*

Pogovarjala se je Marija MAUČEČ

LJUDSKO PETJE IN »NAŠA PESEM«

Ljudsko petje v občini Beltinci ima bogato tradicijo in v zadnjih letih doživlja pravi preporod. Skupine ljudskih pevcev in pevk ohranjajo bogato narodovo kulturno izročilo skozi stoletja. Ljudska pesem govori oziroma poje o nekdanjih vsakdanjih dogodkih in opravilih, pa tudi o nevsakdanjih oziroma redko doživetih bodisi veselih ali žalostnih doživljanjih. Veliko nekdanjih šeg in običajev, načinov, pretresov in stisk življenja ter prešernosti je zapisanih v ljudskih pesmih. Besedilo in melo-

zirali 1. srečanje ljudskih pevk, pevcev in godcev občine Beltinci. Predstavilo se je kar 13 skupin: poleg domačih iz vseh krajevnih skupnosti so nastopili tudi »Fantje z vasi« iz Sevnice, pevke iz Bučečovec ter »Fantje od Male Nedelje«.

Ljudske pevke iz Lipovec pojejo že več kot 40 let. Nekatere sodelujejo v skupini aktivno od začetka do danes, zadnja leta pa se je skupina dopolnila z novimi članicami. Kljub temu, da imajo še druge obveznosti, vse so namreč žene, matere,

Lipovske pevke so organizirale prvi samostojni koncert, ki je bil zelo dobro obiskan. Predstavile so se dvakrat s svojimi pesmimi na radiu Murski val. Povabila dobivajo tudi od drugod, zato so večkrat nastopale v Kančevcih, Šalovcih, M. Soboti, Križevcih pri Ljutomeru, seveda tudi na 1. občinskem srečanju ljudskih pevk, pevcev in godcev občine Beltinci, tudi v Sotini in večkrat v Mali Nedelji. Posebne pevske prijateljske vezi so stakale prav s skupino ljudskih pevcev »Fantje od Mele Nedelje«, iz slikovitega kraja z bogato kulturno tradicijo v ljutomerski občini.

Lipovske ljudske pevke imajo zelo bogato, pestro in številčno vsebino ljudskih pesmi, tudi veliko volje in veselja do petja, zato jim je bila želja in cilj, da posnamejo svojo prvo kaseto. Tiho so upale, da se jim morda kdaj to posreči. Snemanje kasete je namreč zahteven projekt. Zahteva veliko vaj, zbranosti in ubranosti glasov, pa tudi finančni stroški snemanja v studiu niso majhni. Veliko moralno vzpodbudo za ta projekt so jim nudili prav »Fantje od Male Nedelje«, posebno njihov vodja g. Ludvik Rudolf. Finančno pomoč so poiskale pri sponzorjih (KS Lipovci, občina Beltinci in drugi), se dogovorile za termin snemanja v studiu RTV Ljubljana – enota Maribor in tako se lahko pohvalijo s prvo posneto samostojno kaseto in zgoščenko. Posledica tega projekta je tudi nastop v kmetijski oddaji na RTV Ljubljana s snemanjem ob beltinskem gradu.

Predstavitev kasete, katere naslov je »Naša pesem« in je že na razpolago, bo ob letošnjem občinskem prazniku občine Beltinci, kjer se bodo zahvalile tudi vsem sponzorjem, ki so finančno podprli snemanje.

Janko BEZJAK

Ljudske pevke od leve proti desni: Katica Ūlen, Regina Pivar, Katica Mesarič, Marija Sraka, Kristina Forjan, Vera Bezjak, Liljana Novakovič, Anika Sraka, Marija Špari, Katica Mlinarič, (manjka Ana Košar).

dičnost sta se s časom prilagajala, kar je značilno za ljudsko petje, toda rdeča nit, to je sporočilnost življenjskih dogodkov iz roda v rod ter kulturna identiteta, ostaja nepretregana. Velikokrat je prav ljudsko petje tisto, po katerem se spozna pripadnost ljudi kraju in času. Tudi ljudski godci, s svojimi raznolikimi in včasih sila preprostimi instrumenti, z glasbo sporočajo podobno kar pevci s pesmijo.

V občini Beltinci vzpodbujamo ljudsko petje in glasbo med drugim tudi tako, da smo v mesecu januarju v tem letu organi-

nekatere gospodinje in delavke, med njimi tudi redno zaposlene, so zelo aktivne. Disciplinirane so na tedenskih rednih vajah, kar izpričuje voljo za sodelovanje. V domači vasi Lipovci skoraj ni prireditve, da ne bi zapele in so seveda vesele, če je na prireditvi veliko ljudi. Pojejo pri maši, na proščanju, ob Božiču in velja poudariti, da obnavljajo navado, ko pojejo po vasi ob novem letu in treh kraljih – torej ohranjajo tako imenovano kolednikovanje. Vsakega pokojnega Lipovčana pospremijo tudi na zadnji poti.

8. MEDNARODNA SLIKARSKA KOLONIJA V LIPOVCIH

Da je v naših krajih oziroma v občini Beltinci dokaj razgibano kulturno udejstvovanje, je možno potrditi po številnih prireditvah. Vsaka krajevna skupnost v občini se dokazuje s svojimi pestrimi značilnostmi in dogajanjmi.

V krajevni skupnosti Lipovci velja omeniti mednarodno slikarsko kolonijo, ki je bila od 27. junija do 4. julija in je bila letos že osma po vrsti. Gostitelj in soorganizator je bil slikar avtodidakt Izidor Horvat – Izak iz Lipovec, predsednik Društva za napredek umetnosti AQUILA Lipovci.

Kolonije se je udeležilo devet slikarjev iz Madžarske, Makedonije in Slovenije: Suzanne Kiraly Moss, Ana Canjko, Lucija Močnik, Jerca Šantej, Peter Verinik, Goce Kalajdziski, Tibor Budahazi, Igor Banfi in Izidor Horvat Izak.

Motivika slikarjev je bila poljubna, inspiracijo za slikanje so umetniki dobivali na področju kraja Lipovci in bližnji okolici. Z bogato paleto in igro barv so na večini umetniških del, ki so jih ustvarili v času kolonije, izpričali po besedah Izaka slikarsko smer nadrealizma, ki je prevladoval.

Med sodelujočimi umetniki na letošnji slikarski koloniji so bili nekateri prvič, spet drugi pa udeleženci tudi na prejšnjih kolonijah. Letos je bilo prvič, da so bili umetniki slikarji nastanjeni pri družinah in tako je bila dana možnost gostom in domačinom za navezovanje prijateljstva, ki ga lahko človek premore v izobilju.

Po besedah Izaka se kaže uspešnost kolonije v številnih umetniških delih, ki bodo razstavljena za ogled širši javno-

sti. Udeleženci umetniki so bili širokega horizonta in globokega duha, v medčloveških odnosih je prevladovalo pristno vzdušje.

Janko BEZJAK

TURISTIČNO DRUŠTVO BELTINCI

Turistično društvo v Beltincih deluje še vrsto let. Vsa leta delovanja se znova in znova trudimo, da se naš program dela iz leta v leto izboljšuje, da so naši cilji aktivnejši in pestrejši.

Turistično društvo kakor tudi preostala društva si prizadevamo, da Beltincem ohranjamo prvotno lepoto, naravne in kulturne znamenitosti. Upravni odbor društva šteje 11 članov, 40 članov plačuje letno članarino, imamo še veliko simpatizerjev, ki se zelo radi vključujejo v razne aktivnosti in pomagajo pri raznih prireditvah. Poleg vseh del, ki jih izvajamo, dajemo velik pomen očiščevalni akciji - naš moto: »Za čisto in urejeno vas!« Vaščani zmeraj premalo damo na čisto okolico. Letos je akcija potekala skupno z OŠ Beltinci, ki smo ji zelo hvaležni, ker je tako bilo večje število udeležencev. Potem je tukaj tudi - zdaj že tradicionalno Markovo senje. Radi pa sodelujemo tudi pri folklornem festivalu in pri občinskem prazniku.

Naš program pa vključuje vsakoletni izlet, ki ga organiziramo z namenom, da povabimo naše člane in vse tiste, ki

so nam skozi celo leto voljni priskočiti na pomoč pri raznih prireditvah.

Letos nas je pot vodila na Škofjeloški pasijon. Spotoma smo si ogledali prelepo cvetenje tulipanov in narcis v Volčjem potoku ter prelepo romarsko cerkev na Brezju.

Na izlet nas vežejo lepi spomini in doživetja, tako da na utrujenost nismo niti pomislili.

To je kratka predstavitev našega delovanja skozi celo leto. Pomagamo tudi pri mnogih drugih aktivnostih.

Kar delamo, delamo vsi s polno zagnanostjo in to za naše Beltince.

So pa tudi trenutki, ko se radi zberemo skupaj. Takrat pozabimo na delo in težave. Sliši se smeh, pesem in rajanje.

Mateja GRAJ

TURISTIČNO DRUŠTVO »ZVONČEK« DOKLEŽOVJE

TD »Zvončeku« je glavna dejavnost oziroma program, da skrbi za urejenost vasi, njene okolice, ohranjenje in obujanje starih šeg, obrti, ki tonejo že v pozabo. Te zadane naloge uresničujemo na raznih prireditvah, akcijah in srečanjih.

Prva letošnja prireditev je bila pustovanje, in sicer »gustovanje«. V povorki z maskami po vasi popestrimo pustno rajanje vaščanov in na koncu zaključimo ples z maskami v dvorani, kjer izberemo najlepšo masko.

V začetku pomladi začnemo izvajati gesto »Moja dežela, lepa, čista, urejena.«

V mesecu marcu oziroma aprilu se vključimo v očiščevalno akcijo. Prve dni maja pričnemo z ocenjevanjem »naj domačije, kmetije in ulice«, ki se zaključijo v mesecu septembru. Ob zaključku izbora »naj domačije, kmetije in ulice« organiziramo podelitev priznanj dobitnikom in simbolično darilo.

Prvomajske praznike smo vaščanom ob kresu popestrili s kulturnim programom naših pevcev. V goste pa smo letos prvič povabili etno muziko »Zaden moment« iz Veržeja in rock ansambel »Gnila jajca« iz Lendave. Letos smo že

petič organizirali tradicionalno risalsko pokanje. Običaj risalskega pokanje pomeni, da smo mladi fantje na ta dan gnali krave na pašo. Po vasi so pokali z biči in tisti, ki je zadnji prignal krave na pašo, so ga celo leto klicali »sopi lopi«.

V juliju povabimo družine na družinsko zabavne igre. Družine tekmujejo v različnih igrah in na koncu jim podelimo simbolične nagrade za sodelovanje.

Avgusta skupaj z ostalimi društvi v krajevni skupnosti organiziramo »Števalkarovo senje«. Na sejem povabimo semarje domačih obrti, ki prikazujejo izdelavo le-teh in hkrati prodajo svojih izdelkov.

Med letom organiziramo kolesarjenje po potrebi vaščanov.

Leto pa zaključimo z »Mikloševanjem« po vasi. Miklavž s »parklimi« po vasi otrokom natrese strahu in veselja, nato pa obdari otroke v cerkvi.

Za zaključek bi povedala še to, da svoje delo uresničujemo po vnaprej pripravljenem programu, ki je zelo obsežen. Upamo, da bomo tudi v prihodnje tako dobro sodelovali z ostali društvi, KS in občino Beltinci.

Majda ZVER

PRVA RAZSTAVA »PRAZNIK POMLADI« V LIPOVCIH

Naši prvi razstavi velikonočnih remenk smo dali naslov "Praznik pomladi". Otvoritev s kratkim kulturnim programom je bila v soboto, 22. aprila, letos, na dan, ko je bilo žegnanje velikonočnih dobrot. In zakaj prav ob tej priložnosti?

Velika noč je največji in najstarejši krščanski praznik. Po luninem koledarju nastopi na prvo nedeljo po prvi pomladni polni luni. Označuje noč od velike sobote na veliko nedeljo, za kristjane pa je to označba za praznik Kristusovega vstajenja. Smrt ne pomeni več konca, ampak začetek novega življenja. S tem se praznuje tudi zmaga svetlobe nad temo, poletja nad zimo, toplote nad mrazom.

Še danes velikonočne praznike spremljajo starodavne šege, ki so povezane s čaščenjem pomladi. Prinašanje prebujajočega pomladnega cvetja in zelenja v domove, ki vliva novo, svežo življenjsko moč, izdelovanje velikonočnih butar, streljanje z možnarji, velikonočni kresovi in velikonočni žegen so običaji, ki so se obdržali vse do današnjih dni.

Jajce je prastari simbol v različnih svetovnih religijah in mitologijah. Je simbol življenja, stvarjenja, upanja in rodovitnosti. Vstajenje je simbolično povezano s piščancem, ki slikovito razbije jajčno lupino.

Pobarvana in poslikana jajca so značilna za pomladni čas in sedaj spremljajo veliko noč. Sprva so velikonočna jajca bila barvana rdeče. Rdeča barva je simbolizirala sonce, energijo, ogenj, kraljevskost, ljubezen, srce, kri, zdravje, moč, veselje, vero, zmago, uspeh, nebeškost.

Kasneje se je barvanje in okraševanje pirhov v naših krajih razvilo v eno najlepših oblik ljudske umetnosti in domiselnosti. Slovenska velikonočna jajca se imenujejo tudi pisanice ali pisanke in se uvrščajo med najlepše primerke v Evropi.

Včasih so barvali jajčka samo z naravnimi barvami, danes pa je na razpolago bogata paleta različnih barv in znane so številne tehnike slikanja, risanja in pisanja. Sčasoma so jajca začeli okraševati na različne načine in regije so se razlikovale med seboj po svoji značilni tehniki. Tako poznamo prekmurske remenke, s katerimi je Slovenija poznana tudi onstran meja.

Zamisel o razstavi se je porodila že veliko prej, posredovana pa je bila v preteklem letu na občnem zboru turističnega društva Lipovci, ki jo je tudi sprejelo in uvrstilo v program. Da bi za pripravo razstave sodelovalo kar največje število ljudi, je sleherni gospodinjstvo o tem v Lipovcih prejelo pisno obvestilo. Povezovalno vlogo je imel organizacijski odbor. Dobrodošla je bila tudi delavnica o prikazovanju izdelave pisank, ki jo je organiziral aktiv kmečkih žena v vaškem domu Lipovci.

Zelo pohvalno je, da se je v pripravo razstave vključilo veliko število gospodinjstev: žene, dekleta, otroci in tudi moški so sodelovali. Delalo se je po domovih in ob večerih po skupinah v toplih prostorih vaškega doma. Slikanje, risanje in pisanje remenk ter priprava različnih drugih aranžmajev za razstavo je bilo z velikim veseljem in srčnostjo, včasih zabavno in z veliko smeha ter družabnostjo, kar je tudi zelo pomembno.

Pri sami postavitvi razstave, dan pred otvoritvijo, je bilo potrebno veliko domiselnosti, kako prostorsko razstaviti veliko število razstavnih izdelkov, od okrog 700 čudovitih remenk do cvetličnih in drugih aranžmajev. Sodelujoči so z veliko svoje domišljije ter iznajdljivostjo pokazali svojo osebno sposobnost.

Razstavo, ki je trajala 5 dni, si je ogledalo večje število ljudi iz različnih krajev in občin, otroci iz vrta Beltinci in organizirani turisti iz Avstrije in Nemčije v Moravskih Toplicah. Sleherni obiskovalec je lahko poskusil tudi domače dobrote, ki so jih spekle lipovske gospodinje. Tudi pijača je bila na razpolago.

Razstava velikonočnih remenk in aranžmajev bo v Lipovcih tradicionalna. V prihodnje jo bomo dopolnili z novimi izdelki in idejami, zato pozivamo vse, da že sedaj razmišljajo o sodelovanju. Na razstavi so obiskovalci izrekli mnogoštevilna priznanja, kar kaže na to, da je dosegla svoj namen.

Za uspešno razstavo »Praznik pomladi« v Lipovcih od 22. do 27. aprila 2000 si zaslužijo pohvalo vsi, ki so sodelovali s svojimi izdelki ali kakor koli drugače pomagali. Bilo jih je preveč, da bi jih lahko poimensko omenili. Vse aktivnosti od začetka do konca pa je povezoval organizacijski odbor v sestavi: Vera Bezjak (predsednica), Bernarda Erjavec, Liljana Novakovič, Katica Mlinarič, Renata Bezjak.

CIGLARSKI DNEVI 2000

Vas Melinci je bila nekoč znana po izdelovanju opeke in tako imenovanih »ciglarjih«.

Čprav jih ni več, še marsikdo obvlada to obrt. Da pa ne bi tega pozabili, smo si pred osmimi leti omislili tako imenovane »Ciglarške dneve«.

Te dneve vsako leto organizira TD »Brod« Melinci pod vodstvom predsednika TD Štefana Petka.

Osnovni namen prireditve je ohranjanje starih običajev. Prireditve poteka na obrežju reke Mure. Obiskovalcem se ob tej priložnosti prikaže del zgodovine, pri čemer spoznavajo, kako je vas nastajala, se razvijala in kako so se družine preživljale s ciglarsko obrtjo.

Letošnja prireditve se je začela v soboto, 8. julija, ob 18.30 uri z zabavnimi igrami, in sicer z izdelavo opeke, vlečenjem vrvi in košnjo trave. Nato je sledil prikaz »mazanja« kmečke hiše in pokrivanje s slamo. V poznih večernih urah pa smo se pozabavali ob zvokih tamburašev in »opajanem« kruhu in dobri kapljici.

V nedeljo, 9. julija, smo začeli ob 11.00 uri s slovesno mašo, nadaljevali s »štrijanme« kmečke hiše in se do jutranjih ur veselili ob zvokih ansambla Strici.

Posebnost ciglarskih dnevoj, ki so lepo uspeli, pa so bile ribe iz reke Mure. Gostje pa so se lahko posladkali tudi z dobrotami iz kmečke peči (sveže pečen domači kruh, tepke na zeljnem listu), s prekmursko gibanico, krarci ter z ostalimi dobrotami in si poleg tega tudi ogledali razstavo nekdanjih kmečkih malic, ki so jih lahko poskusili.

Mojca PETEK

30. OBLETNICA OSNOVNE ŠOLE

*»Minilo polnih trideset je let,
odkar šola poslala nas je v svet.
Po njem smo se razbežali,
za svojimi cilji in ideali.«*

(NUHOVIČ Marija)

Bilo je nekoč. To je že tako daleč, da se po tridesetih letih, ko smo končali osnovno šolo v Beltincih, lahko vprašamo, ali se sploh še poznamo?

Tudi sam sem tisto popoldne, preden sem šel na srečanje ob 30. obletnici končane osnovne šole v Beltincih, bil kar malce v zadregi. Ali bom po tolikem času vse nekdanje sošolce in sošolke res še poznal? Pobrskal sem med fotografijami. A kaj, ko imam kot spomin na osnovno šolo shranjeno le eno fotografijo iz mojega petega razreda. Kaj pa sošolke in sošolci iz paralelk? Nekatero sošolke in sošolce sicer vidvam, jih pozdravim in včasih s katerim tudi pokramljam. Priznati pa moram, da nekatere od njih nisem videl že trideset let.

Spomnim se še kako smo že v sedmem, še bolj pa v osmem razredu osnovne šole svojim tovarišicam – razredničarkam izražali svoje smeje želje po nadaljnem šolanju. Tudi sam sem bil precej neodločen glede mojega nadaljnjega šolanja. Pri izbiri mi je pomagala tovarišica Tončka, ko mi je rekla: » Za gimnazijo boš dober.« In res, besede moje razredničarke so se udejanjile. Po končani osemletki najprej gimnazija, nato višja šola... Zdaj je za mano že čez 20 let delovne dobe. Tisti med nami, ki so se po osnovni šoli takoj zaposlili, je imajo precej več.

Pred tridesetimi leti, ko smo se razšli in smo bili še rosno mladi, se

sploh nismo zavedali, skozi kakšne viharje in skušnjave življenja nas bo vodila pot.

*»Trideset let je minilo hitro,
vsak jih je preživel po svoje lepo.
So deklice zrasle in našle svoj jaz,
dečki v može, ki polni poslovnih so fraz.«*

Triinštirideset sošolk in sošolcev ter dve tovarišici smo se srečali na okrogli trideseti obletnici, ki smo jo praznovali v gostišču Zvezda v Beltincih. Priznam, zardel sem vsega trikrat. Odkrito tega sicer nisem pokazal, ko se nisem spomnil priimka ali imena sošolke iz paralelke.

S sabo sem prinesel že nekoliko zbledelo črnbelo fotografijo mojega razreda. Tudi drugi so jih prinesli. Položili smo jih skupaj na mizo, in se smejali ob ugibanjih, kdo je kdo. Kam je odhitel čas? Nekatero sošolke in sošolce je bilo mogoče prepoznati, druge zopet ne. Seveda nas je fotografinja Tanja takoj na začetku srečanja tudi fotografirala. Da bomo ovekovečili spomin tudi na okroglo obletnico. Letniki petinpetdeset!

Ta večer in noč sta bila nepozabna. Toliko smo si imeli za povedati, toliko spraševati drug drugega o službi, o družini, otrocih. Tovarišica Marija, ki nam je dala nekaj vedeti o njenih »srebrnih« nitih, nas je zato, ker smo šolo obiskovali tudi v gradu nagovorila z »graščakinjami in graščaki«.

Plesali in peli smo vso noč, do zgodnjih jutranjih ur. Srečni in zadovoljni smo se razšli. Obljubili smo si, da se spet srečamo najpozneje čez pet let.

Vencék

PETDESET LET PD MATICA MURSKA SOBOTA

Planinsko društvo Matica Murska Sobota je bilo ustanovljeno 21.04.1950. Ob ustanovitvi je štel 125 članov. Prvi predsednik je postal Ciril Tručl.

Že takoj po ustanovitvi se je začela oblikovati dejavnost društva, ki je izhajala iz naravnih danosti. Društvo je namreč nastalo v ravnini, pravzaprav kar daleč, posebej za takratne razmere, od visokogorskega sveta. Marsikdo je dvomljivo pomislil: kako se bodo šli planinstvo Prekmurci. Toda že v letu ustanovitve je društvo organiziralo prvi pohod na Triglav. V letih društvenega obstoja so se člani vzpeli na večino slovenskih gorskih vrhov. Najpogostejši cilji, neka-

dejavnost društva pa ni bilo samo planinsko pohodništvo in plezanje. Po svoje je zanimivo, kako je društvo svojo dejavnost razširilo z ustanovitvijo odsekov, za katere bi mislili, da nimajo nič skupnega s planinstvom: smučarski (ob ustanovitvi je štel kar 115 članov), vodni, tamburaški, plavalni, kolesarski. Odseki so pripravljali smučarske tečaje in pohode, plavalne tečaje, kolesarjenje k Blatnemu jezeru, v Bratislavo, Trakovščan, kulturne nastope.

Kmalu po ustanovitvi so se v društvenem okviru začele organizirati tudi planinske skupine v prekmurskih krajih (Beltinci, Bogojina, Bodonci, Mar-

murske planinske poti z 32 kontrolnimi točkami v takratni murskosoboški, len-davski, radgonski in ljutomerski občini, kar pomeni, da je moralo društvo z markacijami označiti mnogo kilometrov poti. Ker pa je bilo treba markacije obnavljati, je člane pošiljalo tudi na izobraževanje za markaciste. Res je sicer, da PPP ne poteka po nevarnih območjih, vendar markacije planincem vseeno kažejo, kje se primerno hodi.

Dejavnost društva se je v zadnjem desetletju njegovega obstoja razširila na organiziranje pohodov k novim in neznanim ciljem, da bi čim več članov spoznalo lepoto in zanimivost gorskega sveta in narave sploh ter gojilo družabnost in krepilo moč medčloveških vezi. Nekatere člane so zamikali visoki cilji na drugih celinah. Začelo je organizirati nočni pohod, ki je postal tradicionalen. Po PPP je vodilo pohode članov drugih planinskih društev ter sodelovalo pri trasiranju in markiranju dela evropske pešpoti E-7, ki poteka na društvenem območju. Leta 1997 je podpisalo sporazum o pristopu v članstvo Športne zveze Murska Sobota in naslednje leto sodelovalo pri ustanovitvi Športne zveze Beltinci in podpisalo sporazum o včlanjenju vanjo.

Leta 1951 je v Beltincih nastala v okviru društva tudi posebna planinska skupina pod vodstvom Mirka Baligača. Ko pa je vodja skupine 1968. leta urotnil, je PD Matica Murska Sobota začelo organizirati Dimekov memorial, od 1973. leta Dimek-Hrovatov memorial ali Spust po Muri, kar je najbolj množična prireditev društva. V začetku 80. let je bil pododbor celo gonilna sila dejavnosti celotnega planinskega društva. Sicer pa je markiral del PPP, pripravljal svoje pohode, gostil planinska predavanja, upravni odbor društva na svojih sestankih in mladinski tabor, sodeloval pri organizaciji kolesarjenja k spomeniku Štefana Kovača v Gančanih. Ob koncu 80. let pa je njegova dejavnost zašla v krizo, po večkratnih poskusih oživitve pa se je pododborova dejavnost spet nadaljevala 1999. leta.

Večina članov društva je spoznala, da planinstvo kot način življenja potrebuje. In tudi novi planinci prihajajo v društvo zato.

»Ta skrivnostni svet, ki mu ne zaupamo, lahko spoznamo le, če se ga dotaknemo. Njegov dotik nas popelje skozi svet življenja, svet, poln čistosti, magičnosti, harmonije. Navda nas z mirom in novim upanjem,« razmišlja o gorskem svetu šestnajstletna Anita Rítuper.

Prireditev ob visokem jubileju v kinodvorani v Murski Soboti

teri kar tradicionalni, so bili v Julijskih Alpah poleg Triglava še Prisojnik, Jalovec, Mangart, Škrlatica, Rjavina in nižji vrhovi Mojstrovke, Debele peči, Debelega vrha, Bohinjskih in Fužinskih gora. V Kamniško-Savinjskih Alpah so vrhove prehodili v enem zamahu ali pa se vzpenjali na posamezne: na Skuto, Ojstrico, Kočno, Grintavec. Planinska sezona se je vsako leto, kot so dopuščale vremenske razmere, začela in končala z obiskom sredogorja. V začetku obstoja društva so bili posebej priljubljeni Pohorje, Zasavje, Mislinjske planine. Boč, na katerega so vsako leto spomladi hodili gledat, kako cveti velikonočnica, pa je ostal zanimiv vse do današnjih dni. Ščasoma pa so si najvztrajnejši in najpogumnejši pohodniki zaželeli še višjih razgledov in kakor da so jim planinske poti postale preizhojene in preveč obljudene. Iskali so novo planinsko in deloma tudi alpinistično samopotrjevanje v gorah Čila, Peruja, Ekvadorja, Argentine in Mehike. Stopili so tudi na najvišji vrh Afrike Kilimandžaro in štiri- in petisočake v Himalaji. Gore v sosednjih državah so jim postale hišne; nanje so »skočili«, ko se jih je srce pozelelo, in to ni bilo ravno redko.

tinje, Grad, Cankova, Križevci, Tišina), podjetjih in ustanovah (Mura, Beltinka, Panonija, Potrošnik, Skupnost pokojninskega in invalidnega zavarovanja) ter v srednjih (ekonomska, poklicna, gimnazija) in osnovnih šolah v Murski Soboti, Cankovi, Beltincih, Rogašovcih in še kje. Nekatere dejavnosti so pripravljale popolnoma samostojno, nekatere pa v sodelovanju z društvom, npr. predavanja o lepotah domačih in tujih gora, nameščanje oglasnih tabel in orientacijskih zemljevidov, objavlanje planinskih prispevkov v domačih sredstvih obveščanja, orientacijska tekmovanja, razstave fotografij, planinske šole.

Petdesetletno dejavnost društva pa razkrivajo še druge njegove dejavnosti. Za varno hojo v gore je pomembno poznavanje tehnike gibanja v različnih okoljih. Zato je društvo najprej pripravljalo predavanja, pozneje pa skrbelo za izobraževanje članov za mladinske vodnike in za vodje mladinskih odsekov pri Planinski zvezi Slovenije. V zadnjem desetletju obstoja pa je izobraževanje za planinske vodnike kategorije A končalo 18 članov.

22.10.1967 pa je bila pri Bukovniškem jezeru slovesna otvoritev Po-

240 OBLETNICA ŽUPNIJE

V poletnih mesecih (julij-avgust) leta 1759 je bil sprejet sklep o dodelitvi turniške pražupnije in o ustanovitvi nove župnije v Beltincih (Dokument »Regulatio« se hrani v zagrebškem nadškofijskem arhivu). V praksi pa je župnija začela leta 1760, v času grofa Janeza I. Csakyja. Prvi župnik v Beltincih je postal Peter Sabotin in bil župnik tukaj samo 2 leti. Župnija je takrat z dolnjim Prekmurjem spadala pod zagrebško škofijo.

Na praznovanje 240 obletnice župnije smo se pripravljali z odmevnim misijonom, ki je bil v mesecu decembru.

Zunanjo slovesnost smo obhajali prvo nedeljo v mesecu juniju in sicer 4. junija ob slovesnosti svete birmе, ko je bil tukaj pomožni škof dr. Jože Smej. Pri drugih svetih mašah je bil slavnostni pridigar naš rojak mag. Peter Štumpf. Med drugim je povedal: »Zaradi pastoralnega dela župnikov, kaplanov in katehistin ter zaradi vere, prejemanja zakramentov, števila duhovnih poklicev, življenja in dela ljudi za župnijo, je beltinska župnija postala eden od biserov Mariborske škofije in celotne slovenske Cerkve.«

Za vse prejete darove, ki jih je župnija prejela v teh 240 letih, smo se v tem svetem letu šli zahvalit v središču krščanstva – Rim. Najprej smo romali z enim avtobusom starejši verniki, potem pa je romalo še 25 mladih iz naše župnije skupaj z mladimi iz turniške fare. Vožnja z avtobusom v Rim je trajala 13 ur.

Na poti smo se najprej ustavili v Padovi in obiskali grob priljubljenega svetnika svetega Antona Padovanskega.

Druga naša postaja je bil Assisi. Tam smo se na grobu poklonili svetemu Frančišku Asiškemu in občudovali lepo Frančiškovo baziliko, ki je po potresu zopet čudovito obnovljena.

Po Rimu, kjer smo ostali tri dni, pa nas je vodil naš rimski rojak, voditelj slovenskih oddaj po radiu Vatikan, jezuit mag. Janez Sraka.

V treh dneh smo obiskali vse štiri glavne bazilike: sv. Petra v Vatikanu, sv. Marije Velike-Snežne, sv. Janeza v Lateranu in sv. Pavla izven obzidja. V vseh bazilikah smo šli skozi sveta vrata in molili po namenu svetega očeta. Obiskali smo tudi vatikanske muzeje in restavrirano Michelangelovo Sikstinsko kapelo, ki napravi na obiskovalce enkratni vtis.

Zadnji dan romanja, v nedeljo, smo bili na Trgu sv. Petra med stotisočglavo

množico. Skupaj s svetim očetom smo molili Angelovo češčenje in poslušali papežev govor o evharistiji. V tistih dneh je namreč v Rimu potekal evharistični kongres. Prejeli smo tudi papežev slovesni blagoslov.

Po srečanju na Trgu sv. Petra smo bili gostje slovenskega veleposlaništva v Vatikanu, kjer je trenutno zaposlen naš rojak Jože Tivadar iz Lipovec. Vse osebe veleposlaništva z veleposlanikom na čelu nas je zelo prijazno sprejelo in pogostilo. Skupaj smo celo zapeli. Dobili smo tudi nekaj hrane za na pot domov.

Versko in kulturno obogateni pa smo se srečno vrnili domov s spoznanjem, da je povsod lepo, doma pa je najlepše.

Jože HOZJAN

Obisk beltinskih romarjev v Rimu v delavnici patra Rupnika, slovenca, ki je naredil znameniti mozaik v papeževi zasebni kapeli.

ORATORIJ 2000

Župnija Beltinci je v dneh od 17. do 23. julija za naše otroke že drugič organizirala oratorij, ki ga je vodila sestra Hčera Marije Pomočnice Cilka Hožjan skupaj s 15 animatorji – mladinkami in mladinci iz naše župnije. Naslov letošnjega oratorija je bila LAVRA VIKUNJA (svetnica, ki se je rodila 5. aprila 1891 v Santiagu v Čilu). Zgodba o Lavri Vikunji je zgodba o otroku, ki po božji milosti vzgaja odrasle.

Oratorija se je letos udeležilo okrog 140 otrok od predšolskih do osmega razreda, in sicer vsak dan od 9. do 16. ure.

Najprej so otroci poslušali zgodbo o Lavri (vsak dan je bila določena moralna vrednota: PONOS – PONIŽNOST,

POGUM, MOČ ODPUŠČANJA, VZTRAJNOST, ISKANJE RESNICE, DAROVANJE...)

Potem so otroci šli v različne delavnice: skavtstvo, risanje z naravnimi barvami, naravoslovna delavnica, modelarstvo, papirnati izdelki, slikanje na steklo, vžiganje na desko, izdelki iz slame, ročna dela.

Vsak dan so otroci v župnijskem domu dobili tudi kosilo. Dobri verniki so namreč prinesli različne dobrine, da smo otrokom lahko zastoj pripravili kosilo. Prispevek 1000,00 SIT ob vpisu za prvega otroka iz družine, za bratca ali sestrico 500,00 SIT, za tretjega ali četrtega pa zastoj... je bil namreč večinoma porabljen za material za delavnice. Po kosilu so bile različne igre, kjer so se lahko otroci tudi razigrali in nasmejali. Najbolj odmevne so bile igre z vodo.

En dan smo se hodili tudi kopat v Banovce. Vodstvo termalnega kopaljšča je namreč pristalo na vstopnino 400,00 SIT, za kar smo mu hvaležni.

Načrtovali smo tudi svetoletno romanje v Odrance in piknik na igrišču,

Otroci v delavnici

vendar je slabo vreme z dežjem naš načrt pokvarilo. Ga bomo pa poskušali uresničiti prihodnje leto.

Oratorij smo zaključili v nedeljo pri 8. sveti maši, kjer so otroci sodelovali s petjem. Sicer pa so otroci ves teden veliko prepevali. Sponzor oratorija je bila tudi občina Beltinci, za kar se ji iskreno zahvaljujemo.

Tako smo našim otrokom v počitnicah pripravili zanimiv teden, da v prostem času ne bomo samo ves dan posedali pred televizorjem in računalnikom.

Župnik Jože HOŽJAN

30. MEDNARODNI FOLKLORNI FESTIVAL

Že trideset let so nas v beltinskem parku družili pesem, ples, šege in navade. Letos je bilo še posebej slovesno, saj tako častitljive obletnice ne dočaka vsak festival, posebno ne folklorni. Beltinčani smo se vedno zavedali svojih korenin, zato imamo tako dolgo tradicijo tako v glasbi kot v folklori in kot je bilo videti na festivalu, se bo bogato ljudsko izročilo še dolgo prenašalo iz roda v rod. Neuradno smo začeli že prejšnjo soboto in nedeljo s koncertom skupine Selebrant Singers in orgelskim koncertom Danijele Tomanič v župnijski cerkvi.

V sredo, na uradni otvoritvi, je bila otvoritev razstave »Naših trideset festivalov«, ki je bila odprta ves čas festivala in pa kronološki pregled, tudi z video projekcijo skozi vse dosedanje festivale, ki ga je pripravila pod vodstvom Jelke Breznik otroška folklorna skupina. Ta je za svoje sodelovanje na vseh festivalih dobila tudi plaketo 30. festivala. Predstavili smo tudi brošuro z istim naslovom, ki smo jo izdali ob tej priložnosti. Vse dni je potekala tudi glasbena delavnica, ki se je udeležilo trideset muzikantov iz vse Slovenije.

V četrtek se je na večeru tamburaške glasbe zbrala številna množica ljudi, ki je prisluhnila prijetnim zvokom tamburic dveh domačih skupin, Ivančicam in Frankopanom iz Hrvaške, Bisernici iz Kranja, tamburašem iz Cirkulan in domači romski skupini Langa. Petek, (dan

je namenjen nastopu tuje folklorne skupine) je bil letos v znamenju atraktivnih plesalk in plesalcev skupine Vagonar iz Slovaške, ki so nam prikazali ples in pesmi izpod gorovja Tatre. S svojim čudovitim nastopom so navdušili obiskovalce v dvorani OŠ Beltinci, kamor smo se preselili zaradi dežja.

Zelenilo beltinskega parka je v soboto zgodaj popoldne sprejelo v svojo senco predstavnike krajevnih skupin, ki so prikazovali stare običaje, obrti, značilnosti njihovega kraja, kulinarike in ljudskega petja ter šege in navade. Številni obiskovalci so si lahko ogledali opravila od dokležovskega luščenja koruze, izakovskih predic in tkalk, lipovskih pletilj iz slame, gančkih okraševalcev mlaja in beltinskega pletarja košaric, domačega dvorišča s kozami in zajci, do bratonskih izdelovalcev mošta iz jabolk in peke odličnih krapcev ter gibic v tam postavljeni krušni peči, melinčkih ciglarjev in izdelovalk cvetja iz krep papirja iz Lipe. Vse to se je odvijalo ob sejmu stare obrti v pravi ulici stojnic in lično izdelanih kulis. Na pretek je bilo kulinarike, pajanega kruha, gibic, ocvirkovih pogačic, gibanic... Letošnji etno večer je bil posvečen Kociprom in ga je odlično pripravil Boštjan Rous, ki ga je tudi povezoval. Med njegovimi razmišljanji o Kociprih so nastopili Prleški muzikanti, Mala Beltinška banda, Volk Folk iz Ilirske Bistrice, Ira Roma, ki jo sestav-

ljata ruska umetnika, ki živita v Sloveniji ter madžarska etno skupina Bogia. Na koncu je nastopila še s skrajšanim programom folklorna skupina Vagonar iz Slovaške. Veseli nas, da so obiskovalci sobotno prireditev vzeli za svojo, saj se takrat družijo krajanje cele občine in veljalo bi razmisliti, da bi festivalske prireditve združili s prireditvami v okviru občinskega praznika.

Nedeljska prireditev je kot že nekaj let zapovrstjo Praznik slovenske folklo-re, ko se zberejo najboljše slovenske folklorne skupine na regijskih revijah po celi Sloveniji. Letos je prireditev potekala pod naslovom »Gnes je en lejpi den«. Nastopilo je dvanajst folklornih skupin, ki so s svojimi plesi in prikazi navdušili številno občinstvo.

Ob koncu smo podelili plakete 30. folklornega festivala, ki so jih dobili za svoje dolgoletno delo pri festivalu: Milica Šadl, Milan Zrinski, ki smo jima ob tej priložnosti podarili folklorni noši, družina Žalig, Karel Makovecki, Jože Ternar, prof. Mirko Ramovš, KS Beltinci, Občina Beltinci, FS KUD Beltinci in otroška folklorna skupina OŠ Beltinci. Zahvalili smo se številnim neimeno-vanim, ki vlagajo veliko truda in svojega prostega časa, da se folklorni festival lahko prireja iz leta v leto.

Na koncu pa smo ob zvokih Male beltinške bande zaplesali šamarjanko 31. festivalu naproti.

Stanko SRAKA

Etno večer

Prvi sklop treh orgelskih koncertov ob 250 letnici Bahove smrti je izvedla ga. Angela Tomanič.

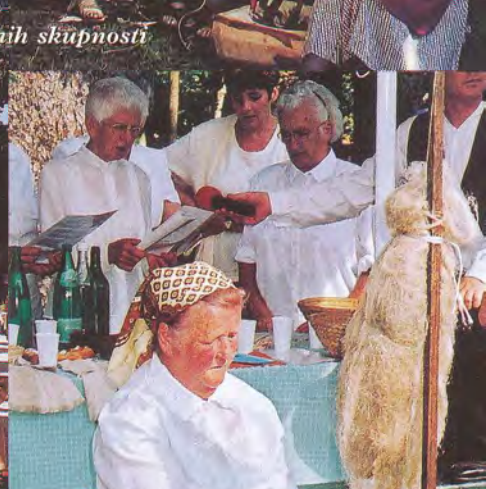
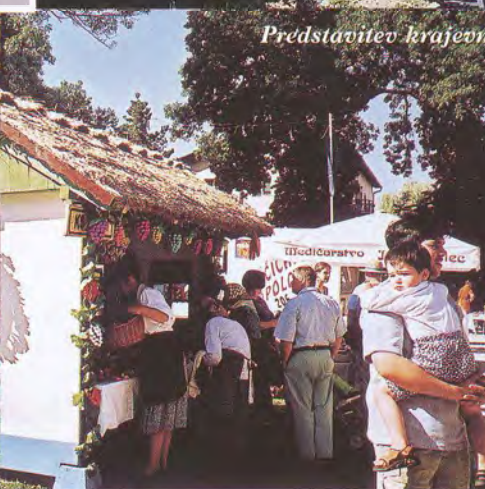
Zaključek tamburaškega večera

Povorka

Predstavitev krajevskih skupnosti

30. folklorni festival – zaključna prireditev

PROGRAM TEDNA OBČINE BELTINCI 2000 OB OBČINSKEM PRAZNIKU

od 24. 7. do 28. 7. 2000

Tečaj angleščine, nemščine - gasilski dom
Beltinci

7. 8. do 11. 8. 2000

Otroške športne delavnice

12. 8. 2000 ob 6.00 uri

Peš hoja po vaseh občine Beltinci
- odhod Bratonci

ob 9.00 uri

Kolesarjenje po vaseh občine Beltinci
- odhod Bratonci

od 14. 8. do 18. 8. 2000

Otroške delavnice

15. 8. 2000 ob 01.30 uri zjutraj

Romanje v Turnišče (začetek - cerkev Beltinci)

ob 14.00 uri

Spust po reki Muri (Dokležovje - Melinci)

ob 20.00 uri

Koncert harmonikarjev OBMURSKI FANTJE
- grad Beltinci

16. 8. 2000 ob 19.00 uri

Otvoritev likovnih del - grad Beltinci

ob 20.00 uri

Literarni večer - izdaja knjige Tineta
Mlinariča: »Beli možje« - grad Beltinci

17. 8. 2000 ob 18.00 uri

Predstavitve kasete - Ljudske pevke
iz Lipovec - grad Beltinci

ob 19.30 uri

Slavnostna seja občinskega sveta - podelitev
priznanj občine Beltinci - Zvezda Beltinci

18. 8. 2000 ob 17.00 uri

Zaključek otroških delavnic (grad, park)

ob 19.00 uri

Proslava ob 4. občinskem prazniku
- park Beltinci (v primeru slabega vremena
OŠ Beltinci)

19. 8. 2000 ob 13.00 uri

Nogometni turnir - ŠD Ižakovci

20. 8. 2000 ob 20.00 uri

Orgelski koncert - župnijska cerkev
sv. Ladislava v Beltincih